

OK SZDL Velenje

Volilno programska seja

V torek, 10. decembra, ob 17. uri bo v dvorani občinske skupščine volilno-programmska seja občinske konference SZDL Velenje.

Na seji bodo obravnavali in sprejeli sklep o spremembi sklepa o merilih za oblikovanje in število članov OK SZDL in predsedstva OK SZDL, slišali referat predsednice OK SZDL o delovanju in nalogah SZDL, razpravljali o poročilih, referatu in program-

skih smernicah ter sprejeli zaključke seje.

Na tej seji pa bodo izvedli tudi volitve nadomestnih članov predsedstva OK SZDL Velenje, predsednika, podpredsednika in sekretarja OK SZDL, delegacije za Medobčinski svet SZDL in delegacijo za delegiranje delegatov RK SZDL Slovenije.

Na 2. strani objavljamo poročilo o delu občinske organizacije SZDL Velenje.

Ekološko ogrožena Šaleška dolina

Bo pobuda delegatov rodila sad?

Čeprav o problemu varstva okolja ob pospešenem družbeno-ekonomskem razvoju že dolgo časa veliko govorimo, je tako kot v večini občin v Sloveniji tudi v občini Velenje nerazumljivo dolgo trajalo, da smo se resneje pričeli zavedati nevarnosti, ki nam preti zaradi pomanjkljive skrbi temu vprašanju.

Določena prizadevanja so bila sicer prisotna že doslej, vendar so bile to bolj akcije posameznikov, često celo ironizirane, ne pa

organiziranih sil in šele letošnje veliko propadanje okoliških gozdov ter s hrkljiva opozorila gozdarjev, so tudi na to področje prinesla določeno streznitev. Nankrat so tudi v medijih obveščanja dobila večjo težo mnenja ekologov, dosedanja zaverovanost v čistost Šaleške doline, pa je bila dokončno podprta z najnovejšimi ugotovitvami, ki dokazujejo, da je postala druga najbolj onesnažena dolina v Sloveniji.

Tako je seveda naenkrat bolj jasno, kako velike spremembe in nepopravljive posledice puščata v okolju izkopavanje lignita in proizvodnja električne energije. Eksploatacijsko področje Rudnika lignita Velenje se razprostira na okoli 1540 hektarjih površin, na katerih je bilo že doslej porušeni več celovitih naselij, do konca proizvodnje pa bo predvidoma podrtih še 244 družinskih hiš, 46 kmetijskih gospodarstev, 32 družbeno stanovanjskih objektov z 247 stanovanji, 11 objek-

tov družbenega standarda, trije manjši industrijski objekti in vsa pripadajoča komunalna in ostala infrastruktura. Iz tega področja bo potrebno preseliti okoli 2150 prebivalcev.

Za temi sicer strašljivimi, a skopimi številkami, se krije kopica tehnoloških, ekoloških, ekonomskih, socioloških, psiholoških in drugih problemov, ki jih s preskromno odmerjenimi sredstvi za rudarske škode ni možno preventivno razreševati.

Žal, je to šele del ekološkega problema, s katerim se otepamo v naši dolini. Posebno težke ekološke posledice povzročajo namreč termoelektrarne Šoštanj, ki porabijo vsako leto okoli 4,5 milijona ton lignita, pri tem pa jim ostane 4.000 ton pepela in 10.000 ton žvepovega dioksida. V Velenjsko jezero iz Termoelektrarn odteče vsako sekundo 280 litrov pepelne brozge in tako je sicer čudovito modro jezero, zaradi velike vsebnosti kalcijevega hidroksida in PH vrednosti preko 10, biološko mrtvo. Iz jezera voda odteka v reko Pako in ta je od tu dalje ob vsej drugi nesnagi razvrščena v najnižji kakovostni razred. Posledice delovanja zve-

plovega dioksida pa so se v letošnjem letu pokazale na preko 4000 hektarjih okoliških gozdov. Naše neumno upanje, da smo z visokim dimnikom ta problem preložili na pleča bodočih rodov, se je očitno izjalovilo. Slaba skrb za okolje pač vedno bolj trka na našo vest.

Te nakopičene težave so nas torej končno spodbudili k odločnejšim ukrepom. Z gradnjo čistilnih naprav so se spoprijeli v našem drugem velikem onesnaževalcu Tovarni unja Šopštanj, resneje smo začeli razmišljati o gradnji centralne čistilne naprave ob reki Paki, skupščina občine Velenje pa je na svoji zadnji seji potrdila tudi pobudo naših delegatov za zbor združenega dela skupščine SR Slovenije, da se v srednjeročne planske dokumente SRS vgradi obveznost energetike za odpravo posledic nastalih zaradi rudarjenja in pridobivanja električne energije v naši občini. Le tako odstranitev škode, ki nastaja zaradi vesplošnih potreb, ne bo več predvsem na bremenu naše ozke družbenopolitične skupnosti, ki je sama tudi ni sposobna razrešiti.

B. Zakošek

Ob dnevu republike podelili priznanja izvršnega sveta

»Nepravilnosti naj bodo šola, kako naj ne bi delali!«



S proslave v počastitev dneva republike

Do zadnjega koticika so v sredo zvečer obiskovalci napolnili knjižnico Kulturnega centra Ivan Napotnik v Titovem Velenju, kjer je potekala osrednja občinska proslava ob prazniku republike in kjer so tudi tokrat podelili priznanja občine Velenje za uspehe in dosežke na vseh področjih človekove ustvarjalnosti, ki jih ob dnevu republike podeljuje izvršni svet. Vsem zbranim je spregovoril Miran Arzenšek, predsednik velenjskega izvršnega sveta, kulturni program, ki je bil prav gotovo všeč vsem zbranim, pa so pripravili učenci osnovne šole bratov Mravljakov iz Titovega Velenja.

Ob vseh težavah, s katerimi se srečujemo, imamo tudi uspehe in »Zakaj ne bi hvalili tistega, kar je bilo in je do-

bro, slabosti in nepravilnosti pa naj bodo šola, kako in česa naj ne bi delali?«, se je vprašal v svojem govoru tudi Miran Arzenšek. »Saj smo v teh in preteklih letih pokazali precejšnjo zrelost in gospodarsko obnašanje, kljub dilemam pa tudi večjo enotnost in odločnost. To se nenazadnje odraža tudi v vsakoletni visoki proizvodnji premoga in električne energije, povečanju kmetijske proizvodnje, lahko rečemo zelo uspelem referendumu, ki bo v precejšnji meri omogočil odročnejši krajevni skupnostim boljši družbeni standard. Zrelost in enotnost ob odločitvah in podpori sanacije Gorenja pa je bila odločujoč moment za pomoč širše družbenopolitične skupnosti.«

Mnogo je med nami posameznikov, ki vsak dan na

svojem delovnem mestu, pa tudi poleg svojega rednega dela neutrudno in ustvarjalno prispevajo h kulturnemu, gospodarskemu, samoupravnemu razvoju občine in s tem naše družbe kot celote. »V spopadanju z vsakodnevnimi težavami pa kaj radi pozabljamo na te ljudi, pozabljamo na njihovo delo, dosežene rezultate, na njihovo pripravljenost in predanost za napredek vseh nas,« je dejal Miran Arzenšek preden je podelil letošnja priznanja izvršnega sveta Skupščine občine Velenje. Kot je dejal, pa bo to priznanje prejelo le nekaj najzaslužnejših in to kot zahvalo in spodbudo ostalim, da naša družba še zna ceniti poštenost, skromnost, prizadevnost in srčnost.

(Dalje na 2. strani)

Slovesnost v Nazarjah

Ob 29. novembru — Dnevu republike, so slovesnost pripravili tudi v nazarskem delavskem domu. Popoldne so v pionirske vrste sprejeli tamkajšnje cicibane, ki so se obiskovalcem predstavili s prikupnim programom, zvečer pa je bila še druga slovesnost, za katero so bogat kulturni spored pripravili nazarski cicibani, pionirji in mladinci. Na tej slovesnosti je predsednik skupščine občine Mozirje Lojze Plaznik podelil državna odlikovanja dolgoletnim in najprizadnevnejšim delavcem in kooperantom nazarskega Gozdnega gospodarstva.

Na posnetku je sprejem cicibanov v pionirsko organizacijo.



Obiskali bodo rojake v Uhingenu



Občinska konferenca Socialistične zveze delovnih ljudi Velenje je skupaj z Gorenjem pokrovitelj slovenskega športno kulturno umetniškega društva Kajuh v Uhingenu v Zvezni republiki Nemčiji. Na obisk k njim bodo jutri

pripravili predstavniki pokrovitelja, ki jim bodo izročili prapor društva in športna oblačila za tamkajšnjo bali-narsko sekcijo.

V Uhingenu pa bodo odpotovali tudi učenci osnovne

šole bratov Mravljakov iz Titovega Velenja, ki bodo za člane društva izvedli Kulturni program v počastitev dneva republike. Z njim so učenci nastopili tudi na osrednji proslavi ob 29. novembru v občini Velenje.

Gorenje Glin Nazarje

O poslovanju in načrtih

V prostorih nazarske Lesne industrije Gorenje-Glin bo danes, v četrtek ob 10. uri, tiskovna konferenca. Predstavniki nazarske lesne industrije bodo prisotne seznanili z gospodarjenjem v letošnjem letu, pri katerem jim zlasti v zadnjem obdobju ne manjka težav, predvsem z oskrbo

z lesno surovino. Spregovorili bodo tudi o usmeritvah za delo in gospodarjenje v letu 1986 in v naslednjem srednjeročnem obdobju, na koncu pa predstavili še aktivnosti, ki jih pripravljajo ob 85-letnici lesne industrije v Nazarjah, ki jo bodo prav tako proslavili prihodnje leto.

NAJRAJE
NOSIM
HLAČE

Elkroj

kovinotehna
Prodajni center Prevalje

Vse za vas in vaš dom

»Nepravilnosti naj bodo šola, kako naj ne bi delali!?!«

(Nadaljevanje s 1. strani)

Priznanja občine Velenje so prejeli: Franc Cevzar za dolgoletno in uspešno delo na področju inventivne dejavnosti, razvijanja samoupravnih odnosov in usklajevanju interesov delavcev ter družbenopolitične aktivnosti v delovni organizaciji RLV in tudi širše; Karel Planko za njegov prispevek pri povečanju proizvodnje, za uspehe na področju inventivne dejavnosti in utrjevanja samoupravnih odnosov ter uspehov na področju gospodarjenja v Gorenju; Jože Lempl za dolgoletno poštovno delo v za družništvo, za uspehe na področju selekcije in pospeševanja živinoreje; Ivanka in Jože Tekavec za dolgoletno uspešno gospodarjenje na kmetiji, za njeno usmeritev v tržno proizvodnjo in uspe-

he, dosežene v tej proizvodnji; Františka in Avgust Podgoršek za dolgoletno in uspešno družbenopolitično in samoupravno delovanje v kmetijski organizaciji in uspehe pri gospodarjenju in usmerjanju kmetije; Pionirski odred osnovne šole XIV. divizije za uspešno sodelovanje v različnih oblikah aktivnosti pionirske organizacije in to od občinske do zvezne ravni, v specifičnih pogojih delovanja in sodelovanja v raznih akcijah in prireditvah; Občinski oddelek za ljudsko obrambo pa je prejel priznanje občine Velenje za uspešno in prizadevno sodelovanje pri razvoju sistema splošne ljudske obrambe in uspehe, ki jili je dosegel na strokovnem področju in na področju podružabljanja splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite.

Komite za družbene dejavnosti

O šolstvu

Na današnji seji bodo člani občinskega komiteja za družbene dejavnosti Velenje namenili največ besed šolstvu. Obravnavali bodo poročilo o uresničevanju vzgojnoizobraževalnega dela osnovnih šol v občini Velenje v šolskem letu 1984/85 ter spregovorili o številu učencev ter oddelkov v letošnjem šolskem letu. Na dnevnem redu pa imajo še kadrovska struktura velenjskega dela sozda Gorenje v letu 1985.

Predsedstvo OK ZKS Velenje

Program izobraževanja

Danes popoldan se bodo sestali člani predsedstva Občinskega komiteja ZKS Velenje. Obravnavali bodo osnutek dogovora o temeljih družbenega plana občine Velenje, se seznanili s potekom aktivnosti za ustanovitev skupnih služb SIS družbenih dejavnosti, obravnavali in sprejemali pa bodo tudi program izobraževanja v občinski organizaciji ZKS Velenje v prihodnjem letu.

Iz dela Socialistične zveze in njenih organov

Korak naprej pri delu krajevnih organizacij SZDL

Uspešnost delovanja Socialistične zveze ocenjujemo po tem, kako smo uresničevali programske smernice, sprejete na programskih konferencah 1983 in 1984 leta. Seveda v njih nismo mogli opredeliti in predvideti vseh nalog in aktivnosti, v katere so se člani Socialistične zveze morali vključevati. Odrpota vprašanja, ki so jih narekovala družbenoekonomske in družbenopolitične razmere so nas silile, da smo morali pogosto usmerjati aktivnost posameznih organov in tudi prilagajati oblike in metode delovanja k cilju čim hitreje razrešitve določene problematike.

Aktivnost Socialistične zveze in njenih organov je v tem mandatnem obdobju potekala predvsem v:

1. — dograjevanju notranjih metod in oblik delovanja Socialistične zveze in njenih organov, pri čemer je posebna pozornost veljala delovanju svetov in koordinacijskih odborov ter vključevanju organov Občinske konference SZDL v obravnavo in reševanje vprašanj, ki so se odvijala znotraj skupščinskega sistema; — uveljavljanju družbeno-nadzorne vloge Socialistične zveze.
2. Neposrednem delovanju na terenu ter mučenju pomoči krajevnih organizacijam in drugim organom KS pri uresničevanju nalog samoupravne organiziranosti, planiranju, pripravi dokumentov s področja SLO in DSZ.
3. Vsebinskih, kadrovskih in organizacijskih pripravah na skupščinske volitve 1986.
4. Aktivnostih za uresničevanje družbenoekonomske stabilizacije ter poglobljanja samoupravnih družbenoekonomskih odnosov na vseh področjih.
5. Koordiniranju družbenopolitičnih aktivnosti v vseh fazah priprav srednjeročnih in dolgoročnih planov.
6. Pripravah in izvedbi referenduma za IV. samoprispevek.
7. Spremljanju in usmerjanju družbenih organizacij in društev. Ugled in prisotnost Socialisti-

čne zveze med ljudmi se meri po tem, koliko je pri njenih organih in posameznih aktivistih poslušala za probleme ljudi, v kolikšni meri se njeni organi odzivajo na nepravilnosti v družbi, na malomarno izvajanje posameznih nalog in občanov. Na splošno smo na vseh nivojih veliko ocenjevali in analizirali razvojno problematiko naše družbenopolitične skupnosti, OZD in KS. Dogovarjali smo se za aktivnosti, da bi hitreje premagovali obstoječe probleme, vendar svojih ugotovitev, stališ in predlogov nismo v zadostni meri uveljavili v praksi. Če smo stališče organov dovolj argumentirano in konkretno prenašali na delovne ljudi in občane in njihovo izvajanje preverjali ter ob tem poiskali tudi tiste, ki so akcije zavirali, so bili tudi sklepi uresničeni. Zal moramo oceniti, da je bilo takšnega delovanja premalo.

Kljub temu, da je v našem okolju dovolj problemov, se Občinska konferenca v tem obdobju ni sestala, veliko bolj operativno pa je bilo delo Predsedstva OK SZDL. Poleg usklajevanja in usmerjanja akcij smo sprotne spremljali problematiko v KS in nekaterih družbenih organizacijah in društvih ter se aktivno vključevali v razreševanje problemov v teh okoljih.

Z vidika metod in oblik delovanja OK SZDL in njenih organov beležimo boljše povezanost dela svetov in koordinacijskih

Postaja milice Titovo Velenje

Zaskrbljujoče povečanje nezakonitih vselitev

S stanjem varnosti v občini Velenje ne moremo biti zadovoljni, še posebej, ker se razmere slabšajo. Tako je kriminaliteta v primerjavi z lanskim letom v porastu, zlasti so precej porastli premoženjski delikti — tatvine in poškodovanje tujih stvari. Še posebej zaskrbljujoče je, da je čedalje več »napadov« na družbeno premoženje, še zlasti v tistih delovnih okoljih, kjer družbena samozaščita ne odigrava svoje vloge.

Ob ugotavljanju stanja za prvih deset mesecev letošnjega leta komandir Postaje milice Titovo Velenje Stanko Štumberger tudi izpostavlja zelo veliko nezakonitih vselitev, ki daleč presegajo regijsko poprečje. Tako so imeli v zadnjem času nekaj primerov, ko so matere sredi noči prinesle svoje otroke na Postajo milice s prošnjo, da jim pomagajo najti stanovanje, ker so jim pred tem njihovi bivši stanovalci odpovedali stanovanjsko razmerje in jih dobesedno postavili na cesto. V enem primeru je mati odnesla svojega otroka vodji tozda in mu ga pustila na mizi. Očitno bomo morali v velenjski občini nameniti tej problematiki več pozornosti, jo razreševati bolj sistematično, prav gotovo pa tudi bolj odločno in ostro.

V zadnjem času so miličniki zabeležili tudi precej krvnih deliktov, obravnavali so celo poskus umora in umor, v obeh primerih pa je bil prisoten alkohol.

»Javni red in mir je najpogostejše kršen v gostinskih lokalih, kjer gostje popivajo in zaradi neodgovornega ravnanja gostinskih delavcev, ki točimo alkohol pijanim gostom in tudi mladoletnikom, prihaja do raznih kršitev. V glav-

nem gledajo gostinci le na dobiček, za posledice — včasih so to tudi socialni problemi, pa jim ni mar. Zelo žalostna je ugotovitev, da se z alkoholiki v glavnem ukvarja milica, seveda v »negativnem« smislu, pa pečica posameznikov v družbenih ustanovah, potem pa se družbena skrb zanje neha.« ugotavlja komandir postaje milice Titovo Velenje Stanko Štumberger.

V občini Velenje so tudi zelo pogosti pretepi v zasebnih stanovanjih, katerih negativne posledice čutijo tudi otroci. Tako beležijo na velenjski postaji milice veliko primerov, ko otroci in mladoletniki v nočnem času bežijo od doma in se tja ne želijo vrniti zaradi nenehnih preprirov in pretefov med staršema. Resen problem je tudi hazardiranje tako v gostinskih objektih kot v zasebnih stanovanjih, kjer igrajo za velike vsote, predvsem ob izplačilnih dnevih.

Če primerjamo število prometnih nesreč z enakim obdobjem lanskega leta, bi lahko rekli, da je prometna varnost ugodnejša, vendar pa je treba ob tem povedati, da smo letos zabeležili hujše posledice prometnih nesreč. Na naših cestah je bilo že šest žr-

tev, v vseh teh prometnih nesrečah pa je bil vzrok alkohol. Pa tudi sicer ugotavljajo, da so udeleženci v prometno pogosto v vinjenem stanju, veliko nesreč pa s svojo nedisciplino povzročijo tudi pešci. Ti, pa tudi vozniki ne upoštevajo prometne signalizacije, vozniki pa zelo pogosto tudi ne prilagajajo vožnje vozno tehničnim razmeram.

Zaradi vsega tega, poudarja komandir Stanko Štumberger, se bodo delavci velenjske Postaje milice v teh zimskih dneh, še bolj povežali s Prometno milico iz Celja in upajo, da bodo z akcijskim delom in ostrejšim nadzorom in seveda tudi ob znatnem povečanju višine denarnih kazni, le uspeši izboljšati prometno varnost.

Seminar za organizatorje kulture v OZD

Kako ustanovim kulturno-umetniško skupino?

Klub organizatorjev kulture pri Občinskem svetu Zveze sindikatov Slovenije Velenje, bo letos spet pripravil seminar za organizatorje kulture v organizacijah združenega dela. Seminar bo v prijetnem okolju vile Široko potekal v petek, 13. decembra.

Stroške seminarja bo v celoti pokrili občinski sindikalni svet. Tema tega posveta pa bo nadvse zanimiva in uporabna: Kako ustanovim kulturno-umetniško skupino. Predavatelji bodo skušali odgovoriti na vrsto vprašanj: zakaj sploh ustanovljati kulturno-umetniške skupine v organizacijah združenega dela, katere so tiste organizacije, ki so pri

ustanavljanju dolžne sodelovati, kako to področje urejajo predpisi, kako ugotoviti zanimanje sodelavcev za posamezna kulturna področja, kako zagotoviti materialne in druge pogoje za delovanje skupine, seveda pa se bodo tisti, ki se bodo udeležili tega zanimivega seminarja seznanili tudi s konkretnimi izkušnjami pri ustanavljanju teh skupin in to v Železarni Ravne in Zlatorogu iz Maribora.

Popoldan bo potekalo delo po skupinah, ena skupina bo izvedla anketo, druga pa se seznanila z urejanjem in oblikovanjem informacij o kulturi.

odborov z drugimi institucijami v občini, kar je v precejšnji meri pripomoglo k večji usklajenosti. Vendar so se v koordinacijskih odborih in svetih še premalo kresala stališča DPO, družbenih organizacij in društev, organov SIS, OZD in KK SZDL. Zlasti za delovanje koordinacijskih odborov velja, da jih bomo morali ustanovljati šele takrat, ko se objavijo določene naloge in jih po opravljeni nalogi razpustiti.

V tem letu smo sklicali dve problemski konferenci in sicer o razvojno-raziskovalni dejavnosti in o stanju na področju tehnične kulture. Na obe smo se temeljito pripravili, analizirali stanje in sprejeli usmeritve, ki so služile za osnovo tudi sprejetim sklepom Občinske skupščine.

Delo in organiziranost krajevnih organizacij SZDL

V tem obdobju je bil storjen korak naprej pri delu krajevnih organizacij SZDL. Večkrat so bili sklicani zbori krajanov (ob pripravi referenduma, pripravi planov, pred volilno-programskimi sejami SZDL). Ob mnogih delovnih akcijah na področju komunalnega standarda, je bilo veliko več organiziranih akcij reaktivno-zabavnega značaja, pomoči ostarelim in onemoglim ter kulturnih prireditvev. Teh oblik dela je še vse premalo v mestnih KS, kjer sicer deluje veliko družbenih organizacij in društev, ki pa delujejo v večini primerov izven SZDL in prevečkrat s programi dela, v katerih so zastopani interesi posameznikov.

Če ocenjujemo, ali se delovni ljudje in občani v naših KS povezujejo in združujejo v organizirano družbenopolitično akcijo glede reševanja življenjskih vprašanj in usmerjanja družbenega razvoja v KS, ugotovimo, da je le malo takšnih KO SZDL, ki opravljajo to funkcijo. V veliki večini SZDL je aktivnost KK SZDL omejena le na nekaj posameznikov (Šmartno-Titovo Velenje, Cirkovce, Plešivec, Gorenje, Edvarda Kardelja). Res je, da so priprave in izvedba referenduma prisilile, da so se aktivirale KO

SZDL oz. njihova predsedstva tudi v tistih KS, kjer ni čutili Socialistične zveze (Družmirje-Gaberke, Cirkovce, Plešivec, Levi breg, Edvarda Kardelja). V krajevnih skupnostih Konovo, Šalek-Gorica, Skale, Šmartno ob Paki pa so uspele krajevne konference SZDL dobro usklajevati delo družbenopolitičnih organizacij, družbenih organizacij in društev in samoupravnih organov ter pritegniti k delu širši krog ljudi.

Z vso resnostjo opozarjamo, da postajajo ljudje apatični, ker ne vidijo dovolj hitrih in učinkovitih rešitev za posamezne primere, ki jih sami ne morejo premakniti (pridobivanje soglasij za gradnjo komunalnih objektov, nezadovoljstvo z delom upravnih organov, neučinkovitost inspekcijskih služb, z odnosom in delom DO Vekos in ETT). Marsikje je čutili nemoč samoupravnih organov, družbenopolitičnih organizacij in posameznikov pri obvladovanju nakopičenih problemov in le nekateri ostajajo in po svojih močeh razrešujejo probleme. Ljudem se upira čedalje večja institucionalizacija in nenehno spreminjanje predpisov. To so tudi vzroki za premajhno motiviranost delovnih ljudi in občanov, da bi prevzemali funkcije v KS. Ob tem je potrebno ponovno oceniti, da so krajanji z višjo in visoko izobrazbo nezainteresirani za vsako delo v KS (zlasti velja to za mestne KS).

Ob izteku srednjeročnega obdobja so v večini KS z zadovoljstvom ugotovili, da so vse, kar so planirali, tudi zgradili. Seveda je bil večji del sredstev iz samoprispevka oplemeniten z udarnim delom. Organizacija dela pa je lahko vzor mnogim izvajalskim organizacijam.

Ugotavljamo, da so krajevne skupnosti premalo angažirane pri pripravi planov za naslednje srednjeročno obdobje. Želje in potrebe ostajajo vse prevečkrat v krajevnih skupnostih na sejah različnih organov in organizacij, njihovi delegati jih ne prenesejo na seje skupščin SIS ali občinske

skupščine. Vsi se ob tem premalo zavedamo družbenoekonomskega trenutka in planiramo nerealno. Frontna socialistična zveza je prav gotovo storila premalo pri zagotavljanju možnosti za najširše vključevanje delavcev, delovnih ljudi in občanov v snovanje in obravnavo planov, ker bi le tako lahko prispevali k realnosti družbenih planov.

Ugotavljamo, da so krajevne skupnosti pri pripravi referendumskega programa v bistvu z njim postavile tudi skelet plana za naslednjih pet let. Kljub pozivom SIS materialne proizvodnje, naj se vključijo v snovanje referendumskega programa z vso odgovornostjo, tega niso storile in zato lahko v dokumentu TEMELJNI PLANA OBČINE VELENJE opazimo velik razkorak med plani (časovno in materialno).

Priprave in izvedba referenduma za IV. samoprispevek

Aprila smo se v vseh 26. KS odločili, da bomo s samoprispevkom prispevali k izgradnji infrastrukture. Programi po KS so bili dobro pripravljeni, akcija je bila organizirana in vodena enotno.

Dogovorili smo se za solidarnostno prelinvanje sredstev iz mestnih v vaške KS. Vse krajevne skupnosti so podpisale tudi SAMOUPRAVNI SPORAZUM O ZDRUŽEVANJU SREDSTEV SAMOPRISPEVKA IN IZVAJANJE NALOG PO PRIORITETNEM PROGRAMU ZA OBDOBJE 1985—1990.

Prav gotovo so bile priprave in izvedba referenduma dobra podlaga za skupščinske volitve 1986. V KS smo dobili precej novih aktivistov za opravljanje najrazličnejših funkcij v KS.

Delegatski sistem in priprave na skupščinske volitve

Pomanjkljivosti in nepravilnosti pri delu delegatov, delegatskih skupščin in družbenopolitičnih organizacij smo ocenili pred letom dni in ponovno spomladi letos. Dosedanji razvoj de-

legatskih odnosov kaže, da so subjekti v temeljnih okoljih spodbujeni, če dejansko odločajo. Le navidezno samostojno odločanje o že sprejetih odločitvah, pa delegatski sistem v posameznih razsežnostih zelo osiromaši. Po štirih letih opravljanja funkcije delegatom motivacija pade, kar vidimo tudi po nesklepnih sejah skupščin SIS.

V praksi se je pokazalo, da samoupravna narava SIS terja nekoliko bolj fleksibilen način oblikovanja delegacij za skupščine SIS. V temeljnih okoljih že potekajo prve analize delovanja obstoječih delegacij. Na podlagi njih se odločajo kakšne delegacije bodo oblikovali in ali bo funkcije delegacije opravljal delavski svet, ali skupščine krajevne skupnosti.

V samoupravnih interesnih skupnostih smo premalo razmejevali zadeve po vsebini odločanja, predvsem pa nismo prenesli odločanja o zadevah izvedbene narave na organe skupščin SIS.

Meseca marca smo začeli organizacijske, vsebinske in kadrovske priprave na volitve 1986. Sprejeli smo rokovnik za izpeljavo predkandidacijskih in kandidacijskih postopkov. Pravočasno smo začeli z ažuriranjem volilnih imenikov in oblikovanjem volilnih okolišev.

Od marca že teče tudi evidentiranje. Temeljna okolja so se dobro odzvala in evidentirala veliko število posameznikov za najodgovornejše funkcije v občini in republikli. V nekaterih OZD je evidentiranje potekalo v ozkih skupinah, na kar pa družbeno politične organizacije niso reagirali. Na lanski programski konferenci smo se dogovorili, da bodo DPO onemogočale spreminjanje volitev v nenačelno borbo za oblast in razvijanje liderskih težen predvsem z doslednim upoštevanjem kriterijev za določanje kandidatov za posamezne funkcije. Tako kot mnogokrat, moramo tudi sedaj napisati, da bodo prevzemali najodgovornejše delegatske funkcije najsposobnejši kadri.



»NAS CAS«, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, cesta Františka Foita 10.

»NAS CAS« je bil ustanovljen 1. maja 1965; od 1. januarja 1973 je izhajal kot štiri-najstrednevnik »Šaleški rudar«.

kot tednik pa izhaja »Naš čas« od 1. marca 1973.

Uredništvo: Stane Vovk — odgovorni urednik (direktor in glavni urednik), Bogdan Mugerle, Janez Plesnik, Tatjana Podgoršek, Boris Zakošek, Mira Zakošek in Milena Krstič-Planinec (novinarji). Izhaja ob četrtrkih.

Sedež uredništva in uprave: Titovo Velenje, cesta Františka Foita 10, telefon (063) 853-451, 854-761, 855-450, 856-955. Brzojavni naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvoda je 40 dinarjev. Letna naročnina za individualne naročnike je

1800 dinarjev (na mesec 160 dinarjev), za tujino 3315 dinarjev.

Ziro račun pri SDK, podružnica Titovo Velenje, številka 52800-603-38482.

Grafična priprava, korektura, tisk in odprema: ČGP Večer Maribor.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za »Naš čas« se po mnenju sekretariata za informacije izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, številka 421-1/72 od 8. februarja 1974 ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.



Ob praznovanju letošnjega dneva republike so pionirji te šole prejeli za marljivo delo priznanje izvršnega sveta

Pionirski odred Alfonza Šarha

Za marljivo delo vrsta pohval in priznanj

Pionirska zadruga, šolsko športno društvo Projekt, kulturno umetniško društvo Daki ter ostale dejavnosti, mednje sodijo likovni, prometno kolesarski, šiviljski, tehnični, ročnodelski krožek, predstavljajo le delček življenja in dela na osnovni šoli XIV. divizije v Titovem Velenju.

V izvenšolskih dejavnostih učenci razvijajo svoje sposobnosti ter pridobivajo znanje za nadaljnje šolanje. Na osnovni šoli XIV. divizije v Titovem Velenju so te dejavnosti nekoliko drugačne, bolj življenske, če bi lahko tako zapisali. »Na naši šoli prostovoljne dejavnosti težje razvijamo kot na drugih. Učenci so pri nas duševno prizadeti otroci in so zato nekatere dejavnosti kot so zgodovinski krožek, matematični, računalniški pri nas po-

vsem odveč. Zato pa imamo več praktičnih krožkov. Tako šolska pionirska zadruga združuje zeliščarski, vrtnarski, hortikulturni, kovinarski, lesarski, spominkarski krožek. Zelo razvejana je dejavnost kulturno umetniškega društva, pa šolskega športnega društva. Naši športniki so nas že večkrat razveselili. Za uspešno delo so prejeli Bludkovo priznanje, kar je najvišje priznanje na športnem področju v Sloveniji. Tudi uspehi likovnikov niso od muh, je v nekaj stvkih ocenila delo pionirskega odreda na osnovni šoli XIV. divizije mentorica Mira Nahbar.

Zapisati, kaj vse delajo pionirji na tej šoli, bi vzelo preveč časa. Vsi, ki ste bili kdaj na šoli, ste to lahko videli. Nastopi tamkajšnjih kulturnikov, pa tudi njihove proslave so nekaj posebnega, ne veličastne, vendar nadvse prisrčne.

Zelo aktualna je med pionirji na tej šoli solidarnost. Lani so zbrali 7600 dinarjev, prodali več kot 2000 novoletnih voščilnic, izkupiček pa namenili otrokom v Afriki. Sedaj se marljivo pripravljajo na akcijo zbiranje šolskih torbic za te otroke, pridno izdelujejo novoletne voščilnice... Že nekaj let so v akciji zbiranja starega papirja med najboljšimi, če že ne najboljši v občini, seve-

PIONIRJI
ODDELČNE SKUPNOSTI 4. A
RAZREDA

Ali sem na šoli srečna

Naša šola je stara deset let. Jaz hodim v šolo pet let. Šola je majhna. Na šoli sem srečna. Imamo razne krožke. Imamo tudi proslave. Najbolj sem srečna, ko pride na našo šolo dedek Mraz. Takrat se zberemo vsi učenci in zapojemo. Dobimo darilo. Jaz hodim k šivanju, tam šivam na stroj. Pri šivanju imam prijateljice. Krojimo in šivamo. Na šoli imamo hišnika. Hišnik skrbi za našo šolo. Na šoli imamo tudi dežurnega učenca. Hodim na kosilo in malico. Zelo sem srečna, ko sem prišla na to šolo.

Vesna TRIVUNDA

Obiskali smo sošolca

V ponedeljek smo se odpeljali v Topolšico. Bil je lep sončen jesenski dan. Jožek nas je vodil do svojega doma. Pot je bila dolga, težka in naporna, zato smo komaj čakali, da bomo prispeli na cilj. Vse nas je zanimalo, saj nas večina živi v mestu. Na pašniku so se pasle krave, iz hleva pa sta nas radovedno gledali kozi. Na gorski kmetiji nas je prijazen pričakal Napotnikova mama. Postregla nam je z domačo marmelado, ki je bila zelo okusna. Napili smo se sladkega soka in odhiteli na delo. Pridno smo lomili

koruzo in pulili korenje. Z nami je bila Jožekova sestra Irena. Čas nam je ob delu hitro minil.

Napotnikova mama nas je povabila na malico. Dovolili so nam, da smo si nabrali lepa rdeča jabolka. Morali smo se posloviti, čeprav bi bili še radi ostali. Obljubili smo jim obisk še v zimskem času. Tega dne ne bomo nikoli pozabili, saj smo videli, koliko in kako težko morajo delati na kmetiji.

PIONIRJI
ODDELČNE SKUPNOSTI 4. A
RAZREDA

Na zvezni akciji

Lani maja se je prijavilo pet učenec naše šole, da gremo v mladinsko delovno brigado. Naša brigada se je imenovala Karel Destovnik-Kajuh. Z avtobusi smo se odpeljali v Tuzlo v Bosno. Stanovali smo v gimnaziji. V eni sobi nas je bilo trideset. Delali smo na regulaciji reke od 6. ure do 13. ure. S samokolnico smo vozili zemljo. Popoldne smo igrali nogomet, košarko ali druge športne igre. Bilo je precej organiziranih krožkov: računalniški, plesni in za sodnike na športnih prireditvah.

Na akciji mi je bilo zato všeč, ker je bilo skupaj toliko mladih. V brigado bi si še želel iti zaradi

družabnosti. Pridobil sem si veliko prijateljev iz vseh republik. Delo ni pretežno, le bolelo me je, ko so na koncu rekli, da smo bili pridni in veliko naredili, da pa bi s stroji to hitreje opravili.

Lani spomladi smo delali tudi v krajevni skupnosti Staro Velenje. Letos pa smo ustanovili delovno brigado na šoli. Vodil nas bo mladinec Zvone Kodrun. Sedaj nas je peljal v Smartno na brigadirsko srečanje.

Želim pa si več delovnih akcij.

Željko RADIČ
8. razred
OŠ XIV. divizije s prilagojenim programom TITOVO VELENJE

da če ob tem upoštevamo število učencev. Pionirski odred Alfonza Šarha šteje le 89 članov. Za marljivo delo na vseh področjih so pionirji te šole prejeli že veliko priznanj in pohval.

»Trudimo se kolikor moramo. K izvajanju programov izvenšolskih dejavnosti poskušamo pritegniti čimveč zunanjih mentorjev, saj menimo, da učitelji delamo v teh dejavnostih tako kot pri pouku. Tu pa naletimo na veliko oviro. Le redkokdaj nam je namreč pripravljeno pomagati. Našim željam so do sedaj še največkrat prislunili starši učencev.«

Ob 10-letnici »bivanja« v novi stavbi, so člani kulturno umetniškega društva na šoli izdali glasilo Prijatelj. Prav toliko časa nadvse uspešno sodeluje pionirski odred s patronatom, Projektivnim birojem.

Vsi učenci na osnovni šoli XIV. divizije so vključeni v najmanj eno izvenšolsko dejavnost. Če drugače ne, so člani planinske sekcije, ki organizira zlasti jeseni in spomladi veliko izletov. »Žal, razvijamo vse dejavnosti takoj po pouku, saj se učenci vozijo v šolo od vsepovsod.«

Prednostna naloga članov pionirskega odreda Alfonza Šarha v prihodnje so jugoslovanske pionirske igre, ki potekajo že drugo leto pod naslovom Pionirji veselo na delo. Prav zaradi tega so na šoli poživili delo pionirske zadruge, interesne dejavnosti pa imajo bolj značaj tečajev. Vsekakor pa bo, po besedah mentorice Mire Nahbar, glavna dejavnost namenjena družbenokoristnemu delu.

ANKETA

29. november — rojstni dan naše domovine. Vendar to ni le njen praznik. Nestrpno ga pričakujejo tudi učenci prvih razredov. Zakaj? Odgovor je zelo preprost. Na ta dan postanejo pionirji. Ne le, da so dobili čepice in rutice, ampak so morali marsikaj obljubiti, med drugim, da bodo nove naloge marljivo izpolnjevali. Kaj je domovina, kakšen mora biti pionir, sta bili vprašanji, na kateri smo dobili naslednje odgovore:

Nina Kolenc: »Kaj je to domovina? Vse, kar je okrog nas, šola, dom, Titovo Velenje, Slovenija... Kaj je pionir in kakšen mo-



Nina Kolenc

Nastop mladih tamburašev

V počastitev dneva republike so se na osrednji proslavi prvič predstavili krajanom Pesja člani pionirskega tamburaškega orkestra, v katerem igra 18 mladih tamburašev.

Telovadnica osnovne šole v

Pesjem je bila nabito polna. Toliko krajanov se do sedaj še ni zbralo na nobeni proslavi. Vsi pa so si prišli ogledat sprejem cicanov in prvi nastop mladih tamburašev, ki so ob tej priložnosti pokazali, da so se v letu dni

delovanja veliko naučili. Zaigrali so pet skladb, takole pa so učnje na ta instrument opisali sami: »Točno pred letom dni smo prvič prijeli v roke tamburice. Teorije se učimo v glaskasbeni šoli Frana Koruna-Koželskega v Titovem Velenju. Z nami se trudi Andreja Glavačeva. Brenkati pa se učimo v Pesju pod vodstvom Karla in Duška Hladina. Imamo lepe in nove tamburice, za nakup katerih so denar prispevali svet naše krajevne skupnosti, zveza kulturnih organizacij Velenje, nekaj pa so primaknili tudi naši starši. Želimo si še le novih oblek za naše nastope. Člani tamburaške sekcije pri kulturnem društvu Svoboda se trudimo, da dolgoletna tradicija igranja na tamburice v Pesju ne bi bila prekinjena. Zato smo dali tudi pobudo, da bi igranje na ta instrument našlo svoje mesto pri rednem pouku v glasbeni šoli.«

Poslušalci so bili enotni, da so se pionirji v enem letu resnično veliko naučili. Enakega mnenja so bili tudi predstavniki Zveze kulturnih organizacij občine Velenje, ki so se prav tako udeležili te proslave.

Gasilci

Če odvrti ogorek, mimo koša odleti, iz njega plamen rdeč vzplamti, iz ognjenega plamena rdeči petelin zleti.

Kjer perut se tal dotakne, ogenj zacvrči in ognjeni dih iz kljuna, kar je živo, usmrči.

Zdaj naš Jurček — premeteneč — res ne ve, kaj naj stori, a nazadnje se le spomni — k telefonu pohiti.

Tam 9—3 zavrti in pojasni, da gori. »Pridemo takoj!« se gasilec oglasi.

Zdajci zadoni sirena in gasilci pohite, že po mrzli, rjavi cesti rdeči avto zapode.

V hipu vodni top je naravnani in junak — gasilec se naravi postavi v bran.

Ogenj v nebo kipi, a vodni curek, curek pene ga kaj kmalu pogasi.

Zdaj gasilec si oddahne, tu njegova se dolžnost konča. Kaj? Kako? DRUGJE GORI! Gasilec zopet tja hiti.

Hok Poles, 6. a
dopisniški krožek
COS Veljko Vlahović
Titovo Velenje

Gradijo nam telovadnico

Že dolgo si vsi tako kot jaz želimo telovadnico. Zelo težko nam je, kadar moramo telovaditi v razredu, kjer je veliko premalo prostora, s čemer se, pa pozimi moramo sprizniti. Zelo veseli smo bili, ko smo zvedeli, da je referendum uspel, kar so nam omogočili naši starši s tem, da vsak mesec prispevajo nekaj denarja.

Že od začetka leta opazujemo kako delavci Vegrada pridno delajo. Je že zelo mrzlo, kar jim je velika ovira, še večja pa je voda. Skopali so temelje in opravili že veliko drugih del. Veliko dela pa jih še čaka. Dogovarjajo se, da bo morda telovadnica do januarja že pokrita.

Kadar jih opazujem in kadar moram telovaditi v učilnici, komaj čakam, da bo telovadnica zgrajena, seveda opremljena tudi znotraj. V njej bomo igrali košarko, odbojko in drugo, za kar smo vsi zelo, zelo navdušeni.

Daliborka Bungič, 4. razred
OŠ Vinska Gora

Zelo smo si želeli telovadnico. Lani so na referendumu naši starši izglasovali DA, zato so začeli graditi telovadnico.

Prišli so delavci iz Vegrada, s seboj so pripeljali buldožerje. Skopali so ves travnik ter jame za temelje. Sedaj temelje že zalivajo. Okrog gradbišča so postavili ograjo, da ne bi kdo hodil noter. Najbolj nam je pri srcu delavec, ki mu je ime Cica. Zelo je prijazen in se rad pogovarja z nami. Cica zaliva temelje. Povedal nam je, kako se upravlja s tem ali onim strojem. Opazujemo ga, kako s strojem zaliva temelje. Drugi delavci pa upravljajo z drugimi stroji. Telovadnica bo služila šoli, v njej bo tudi pošta in dvorana. V drugem nadstropju pa bo imela pisarne KS Vinska gora.

Zelo si želim telovadnico in mislim, da bo kmalu gotova.
Gregor Gradišnik, 4. razred
OŠ Vinska gora

Od radosti in sreče se nam je trgalo srce

Vsako leto pred dnevom republike stopijo prvošolci slovesno med pionirje. Iz nebogljeneh cicanov, navajenih igranja in prostosti, stopijo stopniško višje k učenosti, v dolgo dobo zrelega odrasčanja. Z zaobljubo, ki jo dajo, se nalaga na njihova ramena velika naloga: učenje znanosti in modrosti življenja.

OŠ Antona Aškercja je svoje najmlajše člane družbe počastila s čudovitim glasbenim programom, ki ga je pripravila velenjska glasbena šola s pomočjo prizadevnih učiteljev. V naših mladih glasbenikih je izžareval smisel za lepoto glasbe in odnos do kulture. V te mlade ljudi polagamo našo bodočnost in prav je, da jim zaupamo. Pomagali jim bomo, da bodo veliko lažje in bogatejši stopili v svet odraslih.

Ko smo matere in očetje naših cicanov, vsi prevzeti ob tem velikem dogodku, opazovali njihove, še tako nebogljene in razigrane glavnice v prvih vrstah, se nam je od radosti in sreče trgalo srce, naše oči so bile polne toplih solz, ki so drsele po licih, v naših grlih je bil velikanski cmok. Z bučnim

ploskanjem smo jih skupaj z njihovi poztvovalnimi tovarišicami, spremljali na oder in naša usta so se nesebično in odkritosrčno razširila v eno samo radost.

Ta naš otrok, ki je bil še včeraj razigran otročiček, je danes pionir, jutri pa bo že bodoči vojak, bodoča mati.

To so nepozabni trenutki staršev in prva pomembna in neizbrisna počastitev naših otrok.

Zmogli bodo izpolniti obljubo, ki so jo slovesno in odločno dali, saj je vsaka njihova ponovljena beseda, ki so jo z močnim glasom povdarjali, dokaz, da se zavedajo svoje naloge, ki jim je dana, in da bodo uspeli »nadaljevati delo, ki smo ga mi začeli.«

Mogoče ne bi bilo napačno, če ponovim besede našega velikega voditelja in učitelja Tita in se obenem tudi mi zamislimo ob njegovi, že davno rečeni misli: »Posebej vam nalagam na srce: ohranjajte bratstvo in enotnost naših narodov in narodnosti ter z različnimi aktivnostmi prispevajte k njihovega nadaljnjemu zblizanju...«

Jožica Stankovič
Jenkova 17, Titovo Velenje

Postal sem pionir

ra ta biti, nam je povedala tovarišica. Pionirji imamo veliko nalog in pridno jih bomo morali urediti. Predvsem pa se moramo pridno učiti. Vesela sem, da sem postala pionirka. Skupaj z mano so ta dogodek težko čakali tudi moji starši. Čepico in rutico bom skrbno hranila. Vedno me bosta spominjala na letošnji 29. november.«

Monika Bertlak: »Šele letos sem spoznala, kaj pomeni rojstni dan naše domovine, ki je bil zame še posebej slovesen. Postala sem namreč pionirka. Na slovesni proslavi sem skupaj s sošolci in sošolkami obljubila, da bom

pridna, poštena, natančna, da bom ubogala starše in tovarišice. Vse to bom poskušala urediti, kar najbolje. Ne le, da sem boljše spoznala svojo domovino, ampak sem se naučila nekaj novih pesmi. Še zlasti mi je všeč tista Lepo je v naši domovini biti mlad. Tudi doma smo ta dan lepo proslavili.«

Sašo Leskovšek: »Iskren, pridni, olikan, marljiv, ubogljiv, takšen mora biti dober pionir. Predvsem pa je njegova prva naloga učenje. Kar sem slovesno obljubil na sprejemu, bom urednično izpolnjeval. Včasih bo malo težje, ker... Ponosen sem, da živim v

Jugoslaviji in da sem postal član velike organizacije po vsej domovini. Skupaj z mano so se tega dogodka veselili tudi starši in sestra. Za »nagrada« sem lahko preživel praznične dni pri sorodnikih v Slovenji Gradcu.«

Marko Barle: »Zelo sem vesel, ker sem postal pionir. Pionir pa se mora pridno učiti, pa še druge dobre lastnosti mora imeti. Vsi moji sošolci in tudi jaz si zaslužimo, da postanemo pionirji. Pionirsko zaobljubo znam, vendar sem jo zdajle pozabil. Malo tre me imam. Moj brat je že pionir in on že ima doma pionirsko ka pico in rutico. Sedaj pa jo bom dobil še jaz. Veselim se že.«



Monika Bertlak



Sašo Leskovšek



Marko Barle

Fotoklub Zrno

Razstavljal bo Stojan Kerbler

V soboto, 7. decembra, ob 18. uri, bodo v Domu kulture v Titovem Velenju otvorili razstavo fotografij Stojana Kerblerja. Razstava bo na ogled do 21. decembra.

Stojan Kerbler je dve desetletji posvetil resnemu fotografskemu delu, razstavljal na skoraj vseh domačih in tujih razstavah, osvajal številne nagrade in priznanja, bil več let najuspešnejši jugoslovanski fotograf, dobitnik letne nagrade za fotografijo...

Založniki v tujini so pokazali največje zanimanje za fotografije Stojana Kerblerja.

Nihče izmed številnih in priznanih jugoslovanskih fotografov nima v tuji literaturi toliko objavljenih del.

In v čem je skrivnost izjemnega zanimanja za fotografije Stojana Kerblerja? Lahko bi rekli da v posebnosti tragičnih občutkov ljudi, ki jih pre-^{stavlja}stavlja. Podobnih likov ne bi mogli najti nikjer v Evropi. Če temu dodamo še dovršeno likovno opremo, bi se lahko približali odgovoru na postavljeno vprašanje.

Pokrovitelja razstave sta ZKO Velenje in Kulturna skupnost Velenje.

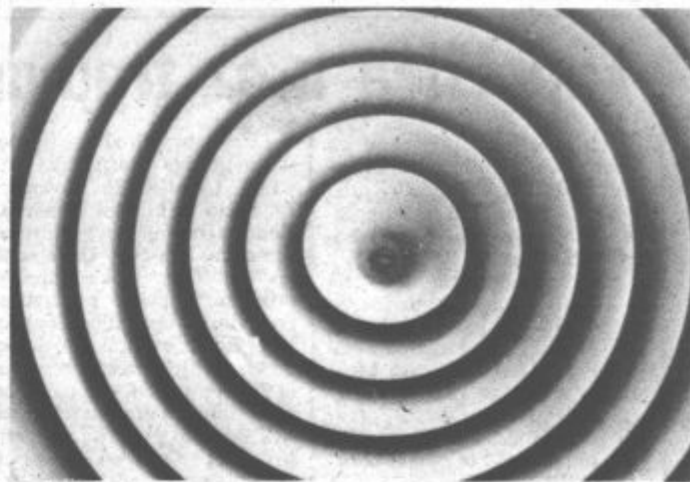
Kaj je na posnetku?

Če smo za prvo skrivnostno fotografijo zapisali, da je bila prezahteven oreh, potem se sedaj v zadregi sprašujemo, kaj naj rečemo za drugo. Nihče namreč ni uganil, kaj je na fotografiji, čeprav smo na pravi len odgovor čakali do torka in ne ponedeljka.

Vendar pa so bili odgovori zanimivi. Največ vas je bilo prepričanih, da je na sliki takšno ali drugačno srce, nič manj pa ni bilo tistih, ki je stavilo na drevesno gobo. Uganil pa ni nihče, kot smo že povedali. Kljub temu smo se v uredništvu odločili, da nagradimo najbolj duhovit odgovor. Nagrado bo prejela Milka Cizej iz Kersnikove 1/41 v Titovem Velenju, ki je zapisala

takole: Na sliki je svinjsko srce na tehtnici in to pri mesarju.

Sedaj pa naj izdamo, kaj je v resnici tisto, kar vam je povzročalo težave. Mastodontov zob! Uganka je bila res pretežka, tega se zavedamo tudi mi, zato vam danes ponujamo v uganjanje nekaj lažjega. Odgovore na vprašanje, kaj je tokrat na fotografiji, pošljite v Uredništvo Našega časa, Fotova 10, Titovo Velenje do torka, 3. decembra.



Iščemo najstarejšo fotografijo

Ena najstarejših, če že ne najstarejša tovarna usnja v Jugoslaviji je prav gotovo Tovarna usnja Šoštanj, ki bo čez dve leti slavila častitljivo 200 letnico obstoja in uspešnega delovanja na področju usnjarstva.

Tokrat objavljamo skupinsko fotografijo delavcev usnjarne, ki je nastala knecem prejšnjega stoletja. Zanimivo je, da imajo starejši delavci v prvi vr-

sti v rokah delovno orodje, s katerim simbolizirajo svoj poklic. To so usnjarski noži za čiščenje kože. Poleg usnjarjev pa so na fotografiji še drugi obrtniki kot mizarji, zidarji in ključavničarji, ki so bili vedno potrebni vzdrževalci naprav v tako veliki tovarni kot je šoštanjka usnjarna. Na posnetku sta vidni tudi dve veliki koži, verjetno likanca s katerim se je tovarna proslavila po vsej Evropi pa tudi v Ameriki.



Stojan Kerbler: Družina 1973



Tien-Šan 85

Piše: Ivč Kotnik

Zdi se mi, da ga samo še zmrzal drži skupaj. Morava se preobuti in potem čisto potihno, da ja zbudiva čimmanj kamenja, zmoreva tudi to zelo težko in izpostavljeno mesto v steni. Spet so nama »Friendi« oziroma metalji resnični prijatelji in pripomočki, brez katerih bi le težko prišla tu skozi.

Kmalu nad previsom svet nenadoma popusti, strmine zmanjkuje in po nekaj lažjih raztežajih sva na vrhu stebra. Tudi vreme se, kot da bi se veselilo z nama, popravi in težki oblaki se selijo nad vrhove ob drugem koncu doline. Nad nama je še dolgo snežišče in greben, ki naju pripelje neposredno na vrh iz katerega spet opazujeva enkratno panoramo mogočnih, nebeških gora.

VOLNA ali SVOBODNA KOREJA

Že pred prihodom v ta skrivnostni in od Sovjetske zveze tako ljubosumno čuvani Tien-Šan, smo vedeli, da je Svobodna Koreja najmarkantnejša gora nad ledenikom Ak-Sai. S svojo skoraj 1000 metrov visoko, mračno severno steno, si to nedvomno tudi zasluži. Na hitro je celo podobna masivu Grandés Jorasses v francoskih Alpah, kar tudi pove, da je tudi to stena, ki se je običajno lotiš le enkrat v življenju. Seveda je severna stena Koreje tudi naš cilj, ki ga hranimo za vrhunec, ko bomo najbolj aklimatizirani in pripravljeni na hiter vzpon preko te gore navpičnega ledu in kamenja.

Ker je spodnji del stene leden, se plezanje prične že ponoči, tako, da te jutranje sonce, ki že zgodaj obsije vršni del stene, dobi čimvišje in te tako obvaruje smrtonosnega kamenja, ki potem čez dan kar naprej para strma ledišča v spodnjem delu stene. Če si takrat tam ti skoraj ni pomoči. Tu je leta 1976 sloviti ameriški

alpinist Barbier speljal drzno smer, ki do danes še ni imela ponovitve. Odločimo se zanjo.

Tako se zgodnjega julijskega jutra navezujemo pod severno steno in vršimo še zadnje priprave pred plezanjem, primorska in velenjska naveza slovenske Tien-šanske odprave.

Rejc prepleza krajno poč in se spopade s prvimi metri strmega ledišča, ki se v bistvu konča šele na robu stene. Vrv, ki jo dela vidno le ozek pramen moje svetilke, nemoteno teče med Edijevimi prsti. Že jo zmanjkuje, ko nenadoma zdrsne nazaj in hip za tem že slišimo Rejčev krik in nato mimo nas čez krajno poč švigne pramen svetilke, ki se z nejasno gmoto vred izgubi v temi pod nami. Sunek, tišina. Pramen svetilke še vedno reže temo pod nami.

Umiri se šele čisto pod steno, kjer dela mali krogec v sneg in ta drobna packa svetlobe tam spodaj naredi prizor še bolj grozljiv. Le kje je Rejc ali visi na vrvi ali je odšel z svojo lampo do konca na ledenik, se mu ja ni kaj zgodilo!?

Edi je privit k snegu in tudi sam, saj stojim tik ob njem, mu pomagam držati cepin, na katerega je ujel soplezalca in seveda tudi sebe. Nemo zremo v temo pod nami. Čelna svetilka še vedno brli pod steno. Očitno je nadaljevala padec brez lastnika do konca.

Kličemo Rejca, ki pa se zaenkrat ne oglasa. Ko me že oblije »kurja polt«, ko že pomislim, da se mu je morda le zgodilo kaj hudega, pa se le oglasi. Le težko bi opisal, kako vesel sem tega glasu iz teme, obenem pa se mi zdi, da prihaja iz drugega sveta.

Ker je še vedno popolnoma temno so ti trenutki še bolj morečci in polni najrazličnejših vpra-

šanj, pa čeprav se vse odvija z bliskovito naglico. Spustijo me do Rejca in ko ga v siju svoje svetilke najdem, si kar oddahnem, saj je 80 metrski padec z derezami, ki so v taki situaciji lahko usodne, dobro prestal. Ves je sicer popraskan in krvav, pa zapestje ene roke je mrtvo, vse ostalo pa čuti in premika. Pomagam mu, da se nekoliko uredi in potem sledi posvet v temi. Padec na samem začetku vzpona me popolnoma preseneti in naseli vame nek čuden nemir in negotovost. Občutek majhnosti, mogočnost gore nad mano še poveča in sedaj še padec na začetku. Smo mar premajhni, da bi lahko prišli tu preko. Zgubili smo nekaj dragocenega časa, ki ga bomo zgoraj še kako potrebovali.

Pa kaj bi to, da je le prijatelj cel. Želja po tej steni je le močnejša od padca in občutka majhnosti.

Torej tudi to mejo prestopimo, sedaj je pot nazaj odprta le še preko vrha, ki si ga tako želimo.

Rejc se vrne, malce me je strah, ko ga samega spustimo nazaj s šotorom na drugi strani ledenika, toda zatruje, da je z njim vse v redu in da se nimamo kaj bati. Počasi bo že prišel sam nazaj.

Vem, da nismo storili prav, toda tudi tu je želja po tej mogočni steni zmagala, oprosti Rejc, vem da si in da boš razumel, saj si si je tudi sam tako zelo želel. Pa kaj ko sta usoda in sreča naši stalni spremljevalki. Da bi bilo vedno vsaj tako!

Zato potem iz dveh navez postavimo eno trojko in nadaljujemo komaj začetni vzpon. Izgubljeni čas pa nam kljub temu povzroča težave v zgornjem delu stene.

Kako je severna stena Svobodne Koreje mogočna, se kaže tudi potem, ko se kot majhni, čisto majhni zagriženi možički, vzpenjamo kvišku. En raztežaj, pa čeprav ga je skoraj petdeset metrov, v tej mogočni steni ne pomeni skoraj ničesar.

Ko nad sabo zagledam sonce vem, da moramo biti že kar visoko, pa imam kljub temu občutek, da smo še vedno nekje pri dnu.

Ko dosežemo vrhni del stene je gornja plast novega snega že tako segreta, da ne zdrži več niti naših izmroganjenih teles. Ponekod je potrebno skoraj do pasu razkopati sipek snega, da prideš do pravega ledu, ki te potem drži in ti daje vsaj malo občutka varnosti. Mimo nas vedno pogosteje

letijo kraguljčki smrti, ki pa se jih lahko branimo le s tem, da čim bolj hitimo proti robu stene. Hitrosti pa so v tem navpičnem svetu seveda polževe. Le neboljgno in proseče opazujem ogromne sklade nad nami in si želim, da ne bi na nas nič priletelo. Nad nami pa se leskeče ponekod tudi skoraj navpičen zeleni led. Tudi preko njega bomo morali, če hočemo doseči rob stene, ki pa je še visoko nad nami.

Dohitimo tudi sonce, ki nam poleg vseh ostalih nevšečnosti, prinese še vročino. Čim hitreje kvišku, je tukaj edino geslo, ki lahko pomaga.

Tu in tam se s spoštovanjem ozrem k sosednji Koroni, kjer sva pred dnevi z Vidom zelo galala in si zagrizeno želela sonca.

Takrat, ko sva ga tako zelo potrebovala ga ni bilo, danes pa nam je to, tako željen vir toplote velika ovira in preteča nevarnost. Le kdo bi vedel koliko kamenja in ledu čaka samo nanj, da ga z svojo toploto zvabi v dolino. In na svoji zadnji poti v dolino lahko v trenutku poruši vse, kar je človek pravkar tako težko prigaral. Postane tudi morilec, ki mu ne more nihče soditi. Toda takšna je pač narava in pot ljudi, ki

plezamo. Če se alpinist tudi tega resnično zaveda, je nekaj na tej poti k zmagi, ki je kot ogromen mozaik ugank, že pridobil.

Tudi tokrat je naša tiha spremljevalka sreča. Ko smo v najstrmejšem ledu pod robom stene, leti večji del kamenja že za nami in briše šele pred kratkim spočete sledi. Z svojim predirljivim piskanjem pa nas še vedno spominja, da smo še pred kratkim bili na njegovi poti.

Pozno popoldan smo na robu stene, ki je naš šele ko se preobalimo čez rob, saj strmina do samega sonca ne popusti niti za trenutek. Tesnoba, negotovost, krči v želodcu zaradi nevarnosti, ter silna strmina, ki ne popusti vse do konca, so naenkrat za nami.

Kako enostavno se je prevaliti čez rob stene na drugo stran, kjer je naenkrat vse veliko bolj prijazno.

Ko na vrhu odpremo še pločevinko laškega piva, je skladnost in mogočnost trenutka popolna.

Nekaj požirkov grenke tekočine, ki smo jo tako previdno tvorili od doma do sem, me v trenutku napolni s prijetno utrujenostjo, ki pa jo žal, brž prepodi misel na dolg sestop v dolino. Šele potem bo tudi ta vzpon res za nami.

Koreja je stena, ki smo jo tudi zaradi naše velike oddaljenosti lahko doživljali le enkrat. Škoda, da je življenje kar prekratko, da bi ga lahko tod še kdaj ponovljali. Preveč je tudi gora, ki tako zapeljivo vabijo.

Zadati je potrebno prijetno utrujenost in potešenost ob osvojeni steni, saj je pred nami še dolg in naporen sestop, ki je zaradi utrujenosti in sreče na vrhu lahko še bolj zahrbtn.

Pa zmoremo tudi to in ko že v globoki temi v dolini najdemo še zadnji prehod čez deročo Arčo, si oddahnemo. Skozi redek gozdiček nas že vabijo lučke alplagerja Ala-Arča in čeprav ni nič posebnega, smo ga v teh trenutkih otročje veseli. Še posebno zato, ker je sedaj za nami res mogočen vzpon, zaradi katerega smo pravzaprav prišli v Tien-Šan.



Ponekod je strmina taka, da se bojim ozreti v globino pod seboj

Topolšica brez trgovine

Medtem ko so ponekod ob prazniku republike odpirali nove objekte so v Topolšici pred prazniki po več kot 50-letih, zaprti edino trgovino v tem zdraviliškem kraju.

Med obema vojnama so bile v Topolšici kar tri trgovine, in sicer pri Menhartu, Kovaču in Lukmanu. Po vojni se je najdlje obdržala trgovina pri Menhartu, katero so kasneje preselili v nekdanji objekt »Zora«, ki je bil v sestavi zdravilišča. Ko so leta 1983 ta objekt podrl zaradi zidave novega hotela Vesna, so trgovino preselili v gasilski dom in jo sedaj dokončno ukinili.

Že na občnem zboru novoustanovljenega turističnega društva v Topolšici 26. novembra 1983 leta so krajanji vpraševali glede izgradnje nove trgovine, stanovanj in pošte. Le ta se že več kot 60 let stiska v malem prostoru. Takratni predsednik krajevne skupnosti Topolšica Rudi Rožič je odgovoril, da bodo vsi ti objekti verjetno zgrajeni že v letu 1984, kar pa se žal ni zgodilo. Čeprav se je Topolšica kot kraj po vojni zelo razširila, saj so na vsaki strani ceste do samega zdravilišča zrasle številne hiše delavcev zaposlenih v zdravilišču, Šoštanju in Titovem Velenju, na te vsa-

kodnevne potrebne objekte niso zadosti mislili in tako je sedaj prišlo do ukinitve še edine preostale provizorne trgovine.

Ljudje seveda upravičeno negodujejo, saj morajo sedaj po najnujnejše življenjske potrebe v 4 km oddaljeni Šoštanj. Upajmo, da bodo ob številnih neizkoriščenih zdraviliških objektih le našli primeren prostor tudi za začasno trgovino v zadovoljstvo krajanov in ne nazadnje tudi zato, ker se Topolšica vedno bolj razvija tudi kot zdraviliški kraj v kategoriji prihaja vedno več tujcev.

V. K.

Koča na Paškem Kozjaku

Koča PD Velenje na Paškem Kozjaku (960 m) je bila zgrajena leta 1954 iz nekdanje Pavličeve lovke kočice. Planinsko društvo redno skrbi za vzdrževanje. Veliko sredstev pa je bilo vloženih tudi v obnovo in notranjo opremo.

Pred dvema letoma sta v koči začela delati Ema in Roman Golčar. Z gostoljubnostjo in samoiniciativnostjo ter dobro postrežbo sta si pridobila že veliko gostov, ki redno obiskujejo dom na Paškem Kozjaku. Tu se ne ustavljajo samo posamezni planinci, temveč tudi večje skupine. S. n. prihajajo turisti in tukaj se srečujejo domačini.

Paški Kozjak je doživel po osvoboditvi velik napredek, saj so domačini dobili cesto, elektriko, vodo in telefon. Za vse je bilo potrebnih veliko denarnih sredstev in prostovoljnih udarniških ur. Tod je tudi pozimi živahno, saj imajo na terenih nedaleč od kočice smučarsko zimsko šolo.

Pod kočo je zraslo pravo naseleje vikendašev, ki se vraščajo med tamkajšnji živelj s svojimi navadami.

Koča, ki je poletni v senci mo-

gočnih dreves, ima zunaj mize, za katerimi je prostora za približno 40 oseb. Znotraj pa je še 100 sedežev — pokrita in zasteklena veranda, gostilniški prostor in planinska soba. Obiskovalci lahko v koči tudi prenočijo, saj jim je na voljo 42 ležišč in 18 skupnih. Koča je oskrbovana vse leto. Odprta je od 9. do 21. ure, razen ob ponedeljkih.

Iz Titovega Velenja je 12 kilometrov, odcep z glavne ceste Titovo Velenje—Slovenj Gradec pa je pri osnovni šoli v Paki. S Pake peš dosežete kočo v uri in pol, iz Doliča v dveh urah, iz Dobrne v dveh urah in pol in iz Vitanja v treh urah. Na Basališče pridete od kočice v dobri uri, h cerkvi sv. Jošta (1063 m) v četrto uri in naprej na Špič (1100 m) v pol ure. Tudi na Visoko v pol ure.

Veliko možnosti je torej za kratke izlete, če se odločite, da boste kakšen dan preživel na Paškem Kozjaku. Večje skupine se lahko najavijo po telefonu 855-210. Lahko uporabite tudi vzdani roštilj za pečenje, ki je zunaj doma. V gostinskem prostoru je glasbena skrinja z dovolj zvočniki. Za zaključene družbe pa

oskrbnika poskrbita tudi živo glasbo.

Izbrano hrano pripravljajo po naročilu.

V koči je 4. točka Šaleške planinske poti in 18. točka planinske poti XIV. divizije. Paški Kozjak je znan iz NOB. Spomenik Visoko, pokopališče sv. Jošt, spomenik, katerega so preživeli borci Tomšičeve brigade vzdali v živo skalo je spominska plošča z besedilom: V spomin na srđite boje in težke borbe XIV. divizije od 17. do 19. II. 1944 z Nemci za posest Paškega Kozjaka. Na pokopališču je spomenik NOB v obliki Triglava v spomin borcem XIV. divizije, padlim 24. marca 1944, ko se je Šerčerjeva brigada prebrila z Završ na Paški Kozjak. Pri kmetiji Ramšak, 5. kontrolni točki Šaleške planinske poti pa je med belimi brezami vedno lepo urejeno grobišče trinajstim padlim borcem XIV. divizije in 24 borcem XVII. divizije NOV Jugoslavije. Prvi so padli v strašni zimi 1944, drugi pa na pragu svobode v maju leta 1945.

Z Visokega in sv. Jošta so lepi razgledi na vse strani, zato pridite na Paški Kozjak!

Julijana Hočevnar

Mlada misel

Misel ni nehoti preskoči nekaj ur, dni, mesecev in let nazaj. Vrnem se v preteklost. Pred leti, ko smo bili še otroci, je bilo življenje veliko lažje in cenejše. Veliko manj je imel težav mlad človek — mladinec kot danes. Nekako bolj je bilo zanj poskrbljeno, za njegov prosti čas, zabavo, razvedrilo. Danes je prepričan samemu sebi, svojim težavam in neredko svoji usodi.

Takoj zatem se mi porodi vprašanje: zakaj? Velikokrat mlad človek na to vprašanje ne najde odgovora. Med njimi je največ takšnih: če sem se jaz znašel, se daj pa še ti. Pomagaj si sam po svojih močeh. V takšnih trenutkih mladim ljudem sine v glavo na vidiz rešila misel: alkohol, mamilo ali pa celo tisto najhujše... Spet vprašanje: zakaj?

Vem, da bodo nekateri rekli ali si mislili: to sploh ne more biti res. Ampak je. Dogajajo se še hujše stvari. V dnevnem časopisju beremo: Skupina mladih vlomilcev na delu. Mladi pretepači v spopadu. Samomor skoraj še otroka in še in še. Zakaj?

Ali na svetu starejši nimajo več posluha za nas mlade? Ali smo res mi krivi, če živi človeštvo na nitki samouničenja? Ali res ni mogoče več »shajati«

to mladino? Ali res ni nikogar, ki bi nam znal pomagati? Zakaj, zakaj, zakaj...

To in še podobna vprašanja vrtajo v nas globokerove. Rove, ki se ne zapirajo, ampak vedno bolj odpirajo.

Vem, na deželi takšnih težav ni. So pa druge. V našem kraju živijo v večini kmečki ljudje. Skoraj vsi mladi smo rojeni na zemlji. Z zemljo smo rasti in radi jo imamo. To pa še ni vse. Potrebujemo tudi svet zase. Svet, v katerem bi se shajali, pogovarjali, zabavali. Če že imamo kaj takšnega, pa kaj kmalu dobimo pripombe: »To so zlomili, to so pokvarili.« Razumeti pa nečemo, da mladi ljudje tudi radi in moramo kdaj izkričati, izpovedati, izpeti svoje veselje, srečo, bolečino. Letos smo mladinci pripravili taborniško delavne dneve pri družnem domu v Vinski gori. Takoj za tem smo slišali: »No, pa so se naselili k nam...«

Mnogo ne vedo ali pa nečemo vedeti, da smo te dneve bili tam zaradi otrok. Svoj prosti čas smo namenili njim. Saj vemo, da so ti velikokrat prepričani samemu sebi. Otroci so radi v naši družbi. Igrajo se lahko po mili volji in kolikor hočejo. Ali bi nekateri rajši videli, da bi mladi sedeli dan in noč v gostilni in popivali? Za krajevni praznik smo

tudi postavili šotore v Lopatniku na Gonzarjevi peči. Tu smo se tudi srečali z mladimi iz krajevne skupnosti Paka. Dobili smo račun za 4000 dinarjev za porabljeno elektriko (šarnica je gorela le nekaj ur zvečer), porabljenih 15 litrov vode in poteptano travo.

Mladi v Šentjanžu torej nimamo več prostora, kjer bi preživel kakšno urico ali dan skupaj. Povsod črni pogledi podtikavanja in pripombe.

Ali moramo res biti le ob šotobah zvečer (uro ali dve) med stenami kluba? Ali bomo kdaj deležni veselih pogledov naših krajanov, ki bodo s ponosom pokazali na nas in dejali:

»Poglejte naše mladince. Res smo lahko ponosni nanje in veselji, da lahko vedno in povsod računamo nanje. Ob takšni mladini se nam res ni treba ničesar bati.«

Drago Kolar

ORGAN ZA POSTOPEK O PREKRŠKIH OBČINE VELENJE

Delovna skupnost objavlja prosta dela in naloge

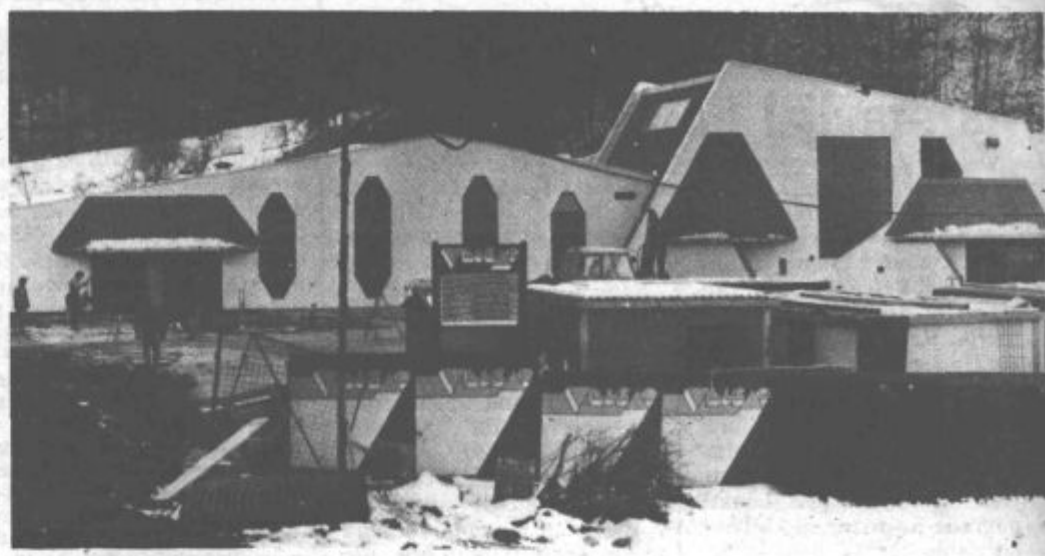
STROJEPIŠKE—ZAPISNIKARJA

v Organu za postopek o prekrških. Na objavljena prosta dela in naloge se lahko prijavijo kandidinke, ki poleg splošnih pogojev navedenih v zakonu o sistemu državne uprave... izpolnjujejo še naslednje pogoje:

- končana upravno administrativna šola
- dve leti delovnih izkušenj
- uspešno opravljen preizkus obvladanja strojepišja

Prijave je treba poslati na Organ za postopek o prekrških občine Velenje, poštni predal 21, Titovo Velenje v roku 15 dni po objavi:

o izbiri pa bodo kandidinke obveščene v 8 dneh po opravljeni izbiri.



V novih proizvodnih prostorih bo proizvodnja stekla z začetkom novega leta

Elkroj — Konfekcija Šoštanj

Novi delovni prostori ta mesec

Prvotno so v kolektivu Elkrojeve temeljne organizacije Konfekcija Šoštanj načrtovali, da bodo nove proizvodne prostore in industrijsko prodajalno odprli ob prazniku republike. Ker pa so se dela nekoliko zavlekla, pa tudi denar se je stekal počasneje kot so načrtovali, so morali odpiranje novih prostorov premakniti na soboto, 21. decembra. Do takrat bodo preselili obstoječo tehnologijo, postavili drugo proizvodno linijo in do 20. decembra opravili še tehnični prevzem. Tako bo po novoletnih praznikih proizvodnja normalno stekla.

Pisali smo že, da z odpiranjem novih prostorov, odpirajo tudi 50 novih delovnih mest. Zato so v začetku prejšnjega meseca sprejeli na priučevanje 50 delavcev, od tega 13 študentov, ki se sedaj priučejuje v nazarski temeljni organizaciji Konfekcija. V treh mesecih, kolikor traja priučeje, bodo vsi tisti, ki bodo uspešno opravili vse naloge, sprejeti v redno delovno razmerje v šoštanjski temeljni organizaciji.

Za prihodnje leto v tem kolektivu načrtujejo za 40 odstotkov večjo proizvodnjo, k čemur bo predvsem pripomogla nova proizvodna linija, pa seveda tudi večje število delavcev. Še naprej bodo svoje izdelke, ki so si že pridobili zaupanje tujih kupcev, izvažali na konvertibilna tržišča. Načrtujejo, da bodo 85 odstotkov vse proizvodnje izvozili. Za kakovost in zahtevnost izdelkov, ki jih v Šoštanju proizvajajo, bodo potrebovali tudi nekaj konfekarjev, zato bodo v srednjeročnem obdobju 1986—1990 namenili precejšnjo pozornost tudi študentski politiki.

B. Mugerle

Šoštanj—Titovo Velenje Bibe z griča

To soboto, 7. decembra, bodo prišli na svoj račun naši najmlajši. Lutkovno gledališče iz Maribora bo namreč zanje pripravilo kar dve predstavi.

Delo Bibe z griča si bodo ob 11. uri dopoldne v mali dvorani doma kulture najprej lahko ogledali otroci iz Titovega Velenja in njegove okolice, ob 15. uri popoldne pa bodo mariborski lutkarji razveselili še otroke iz Šoštanja in njegove okolice. Ta predstava bo v tamkajšnjem domu kulture.

PRIREDITVE • PRIREDITVE

REDNI KINO VELENJE

Četrtek, 5. 12. ob 18. in 20., uri in petek, 6. 12. ob 18. in 20. uri MOŽ S SREBRNE REKE — avstralija, vestern. V gl. vl.: Kirk Douglas.

Petek, 6. 12. ob 10. uri PAST ZA EDDIEA MACONA — ameriški, akcijski. V gl. vl.: Kirk Douglas.

Sobota, 7. 12. in nedelja, 8. 12. ob 18. in 20. uri PAST ZA EDDIEA MACONA — ameriški akcijski. V gl. vl.: Kirk Douglas.

Ponedeljek, 9. 12. ob 10., 18. in 20. uri POLETNO ZAPELJEVANJE — japonski. V gl. vl.: Miwa Takada.

Torek, 10. 12. ob 18. in 20. uri in ČAROVNICE — ameriški. V gl. vl.: Leigh in Lynette Harris.

Sreda, 11. 12. ob 10., 18. in 20. uri BROADWAY DANNY ROSE — ameriški. V gl. v.: WODDY ALLEN.

Četrtek, 12. 12. ob 18. in 20. uri LJUBEZEN V RIJU — ameriški, komedija. V gl. vl.: Michael Caine.

KINO DOM KULTURE VELENJE

Četrtek, 5. 12. ob 20. uri POLETNO ZAPELJEVANJE — japonski. V gl. vl.: Miwa Takada.

Ponedeljek, 9. 12. ob 20. uri ČAROVNICE — ameriški. V gl. vl.: Leigh in Lynette Harris.

KINO ŠOŠTANJ

Sobota, 7. 12. ob 18. uri MOŽ S SREBRNE REKE — avstralski, vestern. V gl. vl.: Kirk Douglas.

Nedelja, 8. 12. ob 17.30 in 19.30 POLETNO ZAPELJEVANJE — japonski. V gl. vl.: Miwa Takada.

Ponedeljek, 9. 12. ob 19.30 PAST ZA EDDIEA MACONA — ameriški akcijski. V gl. vl.: Kirk Douglas.

Sreda, 11. 12. ob 19.30 ČAROVNICE — ameriški. V gl. v.: Leigh in Lynette Harris.

KINO BRASLOVČE

Nedelja, 8. 12. ob 18. uri MOŽ S SREBRE REKE — avstralija, vestern.

Sreda, 11. 12. ob 19. uri POLETNO ZAPELJEVANJE — japonski. V gl. vl.: Miwa Takada.

KINO • KINO

Kino 16: VIDEO

sobota, 7. december 1985 ob 19.00 v kabilnici KD VEČER AMERIŠKEGA IN POLJSKEGA ANIMIRANEGA FILMA (novi umetniški pristopi 1972—1980)



Bife, vabljeni!

Filmski dogodek meseca

Pogled v preteklost živečih fotografij

V torek, 10. decembra in sredo, 11. decembra, si boste lahko v dvorani Kulturnega doma v Titovem Velenju ogledali filme, ki se na domačih platnih redko pojavijo. Ob 90-letnici svetovnega filma, 80-letnici slovenskega filma in 40-letnici nepretrgane slovenske filmske proizvodnje, vas bomo pod pokroviteljstvom Občinskega sindikalnega sveta seznanili z delom narodove zgodovine, kot je zapisana na celuloidnem traku.

Tako je bilo nekoč in tako bo tudi tokrat: dva večera soočanj s prvimi koraki slovenske filmske umetnosti bosta spremljana z živo klavirsko glasbo, ki vam bo skušala pričarati celovito občutenje in dožemanje filma kot spektakla.

PROGRAM:

torek, 10. 12.: Slavec (Ljubljana), Smučarska tekma za smuško prvenstvo Jugoslavije v Planici, Kralj Aleksander na Bledu, Ilirske svečanosti, Tekmovanje lepotic v Trbovljah 1930, Bloški smučarji, Smučarski skoki v Planici 1934, Evharistični kongres leta 1935 v Ljubljani, Regulacija Ljubljane, Pri kamniti mizi, Hotel Malič v Ljubljani.

sreda, 11. 12.: Železniška nesreča pri Ozlju, Otvoritev Žal v Ljubljani, Odkritje spomenika Kralja Aleksandra I. v Ljubljani, Jugoslovska knjigarna, O. Vrba, Protikomunistično zborovanje v Ljubljani, Ljubljana pozdravlja osvoboditelje.

Originalni filmi iz Arhiva SR Slovenije vam bodo predstavljeni po kronološkem zaporedju in zajemajo obdobje od leta 1909 do leta 1945.

K počastitvi jubilejev in uživanju vas vabi organizator KINO 16.

ZDRAV SEM

Prispevke za nadaljevanje izgradnje in posodobitev novih prostorov BOLNIŠNICE CELJE lahko nakazete na naslov:

SKLAD ZA MODERNIZACIJO BOLNIŠNICE CELJE
Žiro račun: 50700-640-100084

OPEKARNA MARIBOR • RADVANJE
Maribor, Streliška 16 a

GRADITELJI

PO ZNIŽANIH CENAH IN Z BREZPLAČNIM PREVOZOM DO 150 km

MONTAŽNI STROPOVI »NORMA«

S POPUSTOM PRODAJAMO TUDI TRAJNOŽARNE PEČI

PRIHRAČEN DO
50.000 dnm

Telefon
(062) 39-911

koledar

ČETRTEK, 28. novembra 1985 — JAKOB
 PETEK, 29. novembra 1985 — DAN REPUBLIKE
 SOBOTA, 30. novembra 1985 — MARIJAN
 NEDELJA, 1. december 1985 — ANDREJ
 PONEDELJEK, 2. decembra — BLANKA
 TOREK, 3. decembra — FRANC
 SREDA, 4. decembra — BARBARA
 ČETRTEK, 5. decembra 1985 — SAVO

MALI OGLASI

PRODAM OSEBNI AVTO z avtomatizirano krmiljenjem, letnik 1974 po delih. Partizanska 24, Began Ibralič, Titovo Velenje.

PRODAM MALO MOTORNO KOLO dolžine 125 cm, višine 70 cm, motor Tomos-5. Informacije po telefonu 856-992, popoldne.

DAN KOZMETIKE! Že tri leta smo v novih sodobnih prostorih. V petek, 6. 12. 1985, prirejamo majhno praznovanje. Ob skromnem prigrizku boste dobili veliko nasvetov o negi in ličenju obraza, o negi las in oblikovanju pričeske. **KOZMETIČNI ATELJE »M«,** Kardeljev trg 10, telefon 853-569.

10% POPUSTA OBRAČUNAMO STRANKAM, ki koristijo naše kozmetično-frizerske usluge

v dopoldanskem času. **KOZMETIČNI ATELJE »M«,** Kardeljev trg 10, Titovo Velenje, telefon 853-569.

UGODNO PRODAM SPALNICO HRAST (iverica), še nerabljeno, staro 5 let. Ogled vsak dan po 15. uri. Svetec, Mali vrh 16 c, Smartno ob Paki.

UGODNO PRODAM DNEVNO SOBO, regal mizico in kotno sedežno garnituro. Javite se lahko na Stantetovi 11, 10. nadstropje št. vrat 28. Ogled je mogoč dopoldne in popoldne do 20. ure.

TV IGRE SABA NA KASETE PRODAM. Telefon 853-561.

PRODAM SEDEŽNO GARNITURO. Škoflek, Kardeljev trg 3. Telefon 857-801.

R-18 TLJ 1984 — 18.000,— km PRODAM. 2.250.000,— din. Telefon 063-858-000.

ZELO UGODNO PRODAM CERADO ZA R-4, pokličite 853-763, popoldan.

PRODAM OMARO ZA DNEVNO SOBO Meblo E-novi, mizo s stoli Marles, sedežno garnituro, pralni stroj Gorenje, glasbeni center Gorenje in lestenec. Veljka Vlahoviča 42, stanovanje 10, telefon 857-662 popoldne.

IŠČEM ŽENSKO ZA POMOČ pri čiščenju v enodružinski hiši enkrat tedensko. Plačam dobro. Javite se osebno na Gorici — Cesta IV/1, Titovo Velenje.

HONORARNO ZAPOSLEM pol ali KV strugarja za delo na pol in avtomatskih stružnicah. Telefon 857-459.

POCENI PRODAM RABLJEN KOMBINIRAN ŠTEDILNIK. Ivan Hrovat, Tomšičeva 10, Titovo Velenje.

gorenje

GORENJE
 sestavljena organizacija
 združenega dela, o. o.,
 Titovo Velenje

1. GORENJE SOZD, o. o., Titovo Velenje
DELOVNA SKUPNOST SPLOŠNI POSLI
 Komisija za delovna razmerja DS Splošni posli Gorenje SOZD

oglašča
 prosta dela in naloge:

- a) **VARNOSTNIK I (več delavcev)**
 b) **DOKUMENTALIST**

Poleg splošnih z zakonom določenih pogojev morajo kandidati izpolnjevati še naslednje posebne pogoje:

- pod a)
 — končana osnovna šola
 — 1—2 leti delovnih izkušenj
 — kandidat mora biti polnoleten
 — ne sme biti obsojen ali v preiskavi za kazniva dejanja
- pod b)
 — visoka izobrazba tehnične smeri (VII. stopnja)
 — zaželeno delovne izkušnje na področju stroke
 — znanje jezikov (aktivno angleški ali nemški, pasivno nemški ali angleški)

Za navedena dela in naloge je določeno poskusno delo po Pravilniku o delovnih razmerjih.

2. GORENJE INTERNA BANKA, n. sol. o., Titovo Velenje
 Komisija za delovna razmerja Interna Banka

oglašča
 prosta dela in naloge:

- a) **SAMOSTOJNI REFERENT PLAČILNEGA PROMETA**
 b) **REFERENT PLAČILNEGA PROMETA**
 c) **FINANČNI KNJIGOVODJA**
 d) **EVIDENTIČAR**

Poleg splošnih, z zakonom določenih pogojev, morajo kandidati izpolnjevati še naslednje posebne pogoje:

- pod a)
 — višja ali srednja izobrazba ekonomske smeri
 — 2 oziroma 4 leta delovnih izkušenj na podobnih ali enakih delih in nalogah

- pod b)
 — srednja izobrazba ustrezne smeri
 — 9 mesecev delovnih izkušenj na enakih ali podobnih delih in nalogah

- pod c)
 — srednja šola ekonomske smeri
 — 2 leti delovnih izkušenj na področju knjigovodstva

- pod d)
 — srednja ekonomska ali administrativna šola ali druga družboslovna usmeritev
 — znanje strojepisja
 — 1 leto delovnih izkušenj na enakih ali podobnih delih in nalogah

Za dela in naloge navedene pod točkama a in c se sklone delovno razmerje za nedoločen čas in 65 (pod a) oziroma 55 (pod c) delovnih dni poskusnega dela.

Za dela in naloge pod točkama b in d se sklone delovno razmerje za določen čas — nadomeščanje delavke na porodniškem dopustu in 55 delovnih dni poskusnega dela.

3. GORENJE GOSPODINJSKI APARATI,

n. sol. o., Titovo Velenje

Komisija za delovna razmerja DSSS Gorenje Gospodinjski aparati

oglašča
 prosta dela in naloge:

- a) **VODJA METROLOGIJE IN KONTROLE DELOVNIH SREDSTEV**
 b) **SAMOSTOJNI RAZVOJNI KONSTRUKTOR**

Poleg splošnih z zakonom določenih pogojev morajo kandidati izpolnjevati še naslednje posebne pogoje:

- pod a)
 — visoka izobrazba (smer: strojništvo ali elektrotehnika)
 — 4 do 5 let delovnih izkušenj na vodstvenih nalogah
 — poznavanje integralnega upravljanja in kontrole kakovosti ter metrologije
 — znanje tujega jezika

- pod b)
 — visoka oz. višja stopnja strokovne izobrazbe
 — 2 do 4 leta delovnih izkušenj na projektiranju proizvodov
 — pasivno znanje 2 tujih jezikov

Za navedena dela in naloge je določeno poskusno delo po Pravilniku o delovnih razmerjih.

4. GORENJE COMMERCE, p. o., Titovo Velenje

Komisija za delovna razmerja DO Gorenje Commerce

oglašča
 prosta dela in naloge:

VODJA ODELKA RAZVOJA IN PRIPRAVE MALO-PRODAJE

Poleg splošnih, z zakonom določenih pogojev, morajo kandidati izpolnjevati še naslednje posebne pogoje:
 — višja izobrazba ekonomske smeri (ekonomist)
 — najmanj 5 let delovnih izkušenj v komerciali
 — znanje enega tujega jezika (pasivno)
 Za navedena dela in naloge je določeno poskusno delo po Pravilniku o delovnih razmerjih.

Kandidati naj pošljejo prijave (pod 1, 2, 3 in 4) z dokazili o izpolnjevanju pogojev v 8 dneh po objavi oglasa na naslov: GORENJE SOZD, DSSP, Sektor kadrovskega dela, 63320 Titovo Velenje, Partizanska 12.

O izbiri bodo kandidati obveščeni v 45 dneh po poteku roka za prijavo.

gorenje

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, stare mame in babice



Cecilije Rednak

Kidričeva 17, Titovo Velenje

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem in prijateljem, ki ste jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti in zasuli njeno gomilo z vencami in cvetjem ter nam izrekli ustno sožalje.

Posebna zahvala zdravniku dr. Polesu, ki jo je obiskoval na domu ter internemu oddelku bolnišnice Topolšica.

Vsa zahvala govornikom za besede ob slovesu, g. duhovniku za lepo opravljen pogrebni obred, pevcem za izpete žalostinke ter sostanovalcem za darovan venec.

Žalujoči: vsi njeni

TV ČRNO-BELI NIŠ prodam za 20.000 din in akvarije, komplet s stojalom, dolžine 2 metra — ugodno prodam. Ivan Cesar, Kajuhova 3 Šoštanj.

DVOŠOBNO STANOVANJE V LJUBLJANI (Štepanjsko naselje) zamenjamo za večje ali enako v Titovem Velenju. Informacije po telefonu 856-485 ali na naslov: GIP VEGRAD Splošna služba, Titovo Velenje, Koroška 8 C.

MANJŠO KMETIJO NA UGODNI LEGI, primerno za obrt prodam. Prodajam tudi harmoniko »Melodija« 120 basov, skoraj novo. Informacije po telefonu 856-611 interna 12 — od 6. do 14. ure.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, babice in prababice



Marije Lesjak

iz Bevk 23

Iz srca se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki so jo pospremili na njeni zadnji poti, ji darovali vence in cvetje ter nam izrekli sožalje.

Zahvaljujemo se pevcem in govornikom za poslovilne besede. Hvala prim. dr. Fijavžu in zdravstvenemu osebju bolnišnice Topolšica.

Žalujoči vsi njeni

ZAHVALA

Ob prerani in nenadomestljivi izgubi naše drage žene, mamice in stare mame



Pavle Krajnc

Bohovškove mame

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so sočustvovali z nami v teh težkih trenutkih in jo pospremili na njeni zadnji poti ter ji darovali vence in cvetje.

Hvala sorodnikom, sosedom in znancem za pomoč, tovarišema Glinšku in Pustineku za poslovilne besede, zdravniškemu osebju internega oddelka bolnišnice Topolšica in g. duhovniku za pogrebni obred.

Žalujoči: mož Alojz, sin Lojze, hčerke Pepca, Pavla, Minka, Betka in Cilka z družinami

Zrinski:Velenje 17:18

Pomembna zmaga v gosteh

V 10. kolu v drugi zvezni rokometni ligi so rokometarice Velenja gostovale v Čakovcu in osvojile zelo dragoceni točki.

Zaradi pomembnosti so bile prve minute srečanja zelo nervozne. Igralke obeh ekip so naredile veliko napak. Vendar so Velenjčanke hitro prevzele igro v svoje roke in povedle s tremi zadetki prednosti. To prednost so držale vse do svojih minut prvega dela srečanja. Nezbranost gostij so izkoristile domače rokometarice in uspele rezultat zmanjšati le za gol razlike.

V drugem delu je bila igra nekoliko bolj enakovredna. Domačinke so uspeli izenačiti in celo povedle z zadetkom prednosti. Z poštvalno igro v obrambi pa so Velenjčanke ob koncu zmagale in tako osvojile pomembni točki.

V soboto ob 18. uri se bodo rokometarice Velenja v Rdeči dvorani v Titovem Velenju sestale z rokometaricami Minela iz Zrenjanina. Uprava kluba vabi ljubitelje te igre, da si srečanje ogledajo v kar največjem številu.

Zadetek za Velenje so na gostovanju v Čakovcu dosegle: Misaljevič in D. Golič po 6, Bovha 3, S. Golič, Podzvrnik, Kotnik pa po 1.

X X X

To nedeljo bodo v Rdeči dvorani polfinale prvenstva Slovenije za mladinke. Poleg domačink bodo nastopile še rokometarice Branika, Fužinarja, Drave, Smartnega in Rač. Polfinale se bo začel ob 14. uri.

Alpinistična šola

Saleški alpinistični odsek je pripravil tudi letos v začetku novembra alpinistično šolo. Tečaj ni namenjen le vrhunskim plezalcem, ampak vsem, ki radi zahajajo v gore.

Predavanja bodo popostrili z diapozitivi, ob koncu šolskega leta pa bodo na vrsti še praktične vaje v plezalnem vrtcu in taboru v Paklencih.

Vse, ki bi radi kaj več vedeli kakšna je varna hoja v gorah, in izpopolnili svoje planinsko znanje, lahko obiščejo predavanja, ki so vsak četrtek ob 19. uri v sejni sobi Projektivnega biroja.

Zimski tečaj

Ze nekaj let zapored člani saleškega alpinističnega odseka praznične dni ob 29. novembru izkoristijo za organizacijo zimskega tečaja na Okrešlju. Tečaja se je letos udeležilo 14 članov odseka, in sicer 4 tečajniki, 2 pripravnik in 8 članov. Povzpeli so se na Savinjsko sedlo, Malo Rinko in Tursko goro. Na turah so se tečajniki naučili pravilno uporabiti cepin pri hoji in padcih, seznanili pa so se še z razmerami in nevarnostmi, ki pretijo v gorah zlasti pozimi.

R. Preložnik



Na vrhu Male Rinke

Najboljše Ravne

Komisija za ligo mladih pri občinski konferenci ZSMS Velenje je tudi letos organizirala ligo malega nogometa. Letos je v njej sodelovalo 21 ekip.

Prvo mesto v prvi ligi so osvojili nogometaši Raven s 29 točkami pred Smartnim 22 in Desnim bregom 18 točk. Četrta je bila ekipa Topolšice, peta Skorno-Florjan I, Desni breg II, Šoštanj, Gaberke I, iz lige pa sta izpadli mladinski ekipi Cirkovc in Konovega I. Ti dve ekipi bosta prihodnje leto »zamenjali« prva oba drugih lig Gaberke II in Podkraj.

Zdravko Golob

Šah

Solidna igra Velenjčanov

Od četrtka do nedelje je bil v hotelu Paka prvi del kvalifikacijskega šahovskega turnirja za uvrstitev v prvo slovensko ligo. Na turnirju igra enajst šestčlanskih ekip, ki jih sestavljajo po štirje člani, članica in mladinec. Po šestih kolid vodijo šahisti iz Celja s 24,5 točke, drugi so Slovenjgradčani z 21 in srečanjem manj, ve-

lenjski šahisti pa so na sedmem mestu s 15 točkami in srečanjem manj.

Predvsem presenečajo slabi rezultati igralcev Impola iz Slovenske Bistrice, ki so se vrnili iz prve lige, saj v petih nastopih niso uspeli osvojiti točke. Igralci Saleškega šahovskega društva Vele-

Smučarski skoki

Golob vse boljši

Konec prejšnjega tedna je bilo v Planici zelo živahno, saj so v tej dolini izjemne snežne razmere za trening in tekmovanja. Med skakalci od vsepovsod so bili tudi obetavni velenjski mladinci Golob, Mihelič, Pušnik, Tamše, Pogorelnik in Dolar, ki so se udeležili zveznega treninga, poleg tega pa nastopili tudi na zahtevnih tekmovanjih. Vsi so dosegli lepe uvrstitve, najboljši pa je bil vsekakor Iztok Golob, za katerega pravijo strokovnjaki naše reprezentance, da ob nenehnem napredku zares veliko obeta.

Na praznični dan je bilo na 90-metrski skakalnici tekmovanje za pokal Cockte, na katerem je Golob v hudi konkurenci naših najboljših skakalcev zasedel odlično 6. mesto, Mihelič je bil prav tako odličen 11., Pušnik 18. in Tamše 21. Na tem tekmovanju so izven konkurence nastopili tudi Francozi in Bolgari in če upoštevamo še njihove uvrstitve je bil Golob na 15. mestu. V ekipni razvrstitvi za pokal Cockte so velenjski skakalci za ljubljansko Ilirijo in kranjskim Triglavom osvojili tretje mesto.

Dan kasneje je bilo na 120-metrski skakalnici še mednarodno tekmovanje. Nastopilo je 55 skakalcev, med našimi mladinci pa sta smela nastopiti samo Iztok Golob in Janez Debelak. Golob se je v tej konkurenci uvrstil na 11. mesto in pri tem premagal vrsto znanih domačih in tujih skakalcev.

Košarka

Elektra:Litija 91:89

Kadeti šoštanske Elektre so z veliko športne sreče na domačem igrišču premagali zadnjevrščeno ekipo Litije. Domačini so igrali brez Ocepka, ki je na pripravah slovenske kadetske reprezentance, poleg tega pa so razen Vovka in Mrzela vsi igralci razočarali. Oba sta se borila za vsako žogo pod obema košema, vendar je bil Mrzel manj uspešen pri metih na koš. Za nameček so vsi igralci prve peterke imeli že v začetku drugega polčasa po 4 osebne napake.

Sicer so domačini vodili že za 18 točk, vendar so gostje izenačili na 83:83, s tem pa se je pričel razburljiv zaključek. Pri rezultatu 91:89 za Elektro je Mrzel 11 sekund pred koncem dobil peto osebno napako, zaradi ugovaranja pa še tehnično, ki so jo vpisali trenerju domače ekipe. Na veliko srečo domačinov so gostje zgrešili oba prosta meta in za nameček napravili še žogo, samo pet sekund pred koncem srečanja. S to zmago je Elektra prevzela vodstvo v svoji skupini.

Proti Litiji so igrali: Pinter 2, Mrzel 10, Gojevič 15, Oman, Kremer, Pejovnik, Vinkovič 11, Vovk 36 in Brešar 17.

Matjaž Letonja

Kegljanje

Čeprav so kegljači Šoštanja v zaostalem srečanju 16. kola v prvi medobčinski ligi v gosteh premagali ekipo Ema iz Celja, se niso uspeli uvrstiti v drugo republiško ligo.

S to tekmo je končano tekmovanje v prvi območni kegljaški ligi. Zmagali so kegljači Sentjurja s 34 točkami pred Ingradom 32 in ekipo Šoštanja, ki je zbrala 30 točk.

Boris Brešar

Planinsko društvo Mozirje

Koča na Mozirski znova vabi

Pred dvema letoma so mozirski planinci znova dobili nazaj planinsko postojanko, nekoč tako priljubljeno kočjo na Mozirski planini. Navdušenja ob ponovnem prevzemu seveda ni manjkalo, to navdušenje pa je kaj kmalu splahnelo, takoj namreč, ko so pričeli z nujnimi obnovitvenimi deli. Postojanka je bila prav zares v nemogočem stanju.

Če je mozirski planinci ne bi pričeli obnavljati, bi imela vse poje, da zgori, ali segnije in se podre. Vrh vsega je bila streha bolj podobna rešetki, kot strehi, zato so jo takoj in v celoti obnovili. Zato so takrat porabili 4 milijone dinarjev, danes bi jih vsaj še enkrat toliko. Skodle pač niso poceni.

Letos so dogradili še skladišče za premog in nad njim še gostinjsko sobo ter s tem razbremenili jedilnico. V njej so stene in stropne opremili z opažem, najpomembnejše pa je, da so znova postavili krušno peč. Z novimi stoli in mizami so tako jedilnico znova povrnili njeno domačnost in privlačnost. V celoti so morali zamenjati tla, ob tem pa so končno poskrbeli tudi za betonsko ploščo. S tem nujno potrebnih del še ni konec. Okrog in okrog postojanke morajo poskrbeti še za zaščito pred vodo, saj bi prav

zaradi nje spodnji del skoraj segnil. Manjkajo tudi strešni žlebi, ki bi morali biti že zdavnaj nameščeni, vendar kasni izvajalec, pomladi pa bodo poskrbeli še za oporne zidove in ograje na spodnjem delu postojanke, seveda pa želijo v celoti urediti še njeno zunanost. Želja mozirskih planincev je še toliko večja, ker prihod-

nje leto slavijo 90-letnico prve mozirske kočje, predvsem pa so veseli zaupanja Planinske zveze Slovenije, saj bodo septembra prihodnje leto organizatorji Dneva slovenskih planincev. Koča na Mozirski planini je seveda stalno odprta, z vsemi obnovitvenimi deli pa ji planinci želijo vrniti nieno nekdanjo domačnost.

Novoletni turnir v malem nogometu

Že drugič Celjani

Novoletni turnir v malem nogometu, bil je v petek, soboto in nedeljo pod pokroviteljstvom Rdeče dvorane, je znova potrdil, da ima ta oblika športa vse več ljubiteljev ne le med tekmovalci, ampak tudi med tekmovalkami. Nastopilo je kar 80 ekip, od tega šest ženskih. Vse bolj zanimiv postaja turnir tudi za gledalce, saj je bilo v teh dneh v Rdeči dvorani kar nekaj tisoč ljubiteljev malega nogometa. Organizacijski odbor z nadvse zagnanim predsednikom Ivanom Druksom zasluži vsekakor vso pohvalo, saj je tako že tretjič zapored poskrbel, da se ob treh prostih dneh mnogi niso dolgočasili.

Ekipa so bile iz raznih krajev Slovenije. Prišli pa sta tudi ekipi iz Osijek in Zagreba. Slednja, ki je nastopala pod imenom Plamen Grahovo, je bila med največjimi favoriti turnirja, saj sodi namreč med najboljše ekipe v malem nogometu v sosednji republiki. Vendar so jih v četrtfinalu izločili Štumfi iz Dravograda z rezultatom 5:3 po kazenskih strelih. Dravograjčani so igrali zelo dopadljivo in so povsem zasluženo zaigrali v polfinalu. Od domačih ekip so zelo dobro igrali nogometaši Zelenege bara, ki pa so v četrtfinalu morali priznati premoč lanskim zmagovalcem, ekipe Zvezdaš iz Celja (2:4). Presenetila pa je ekipa Rdeče vrtnice, ki je v četrtfinalu najprej premagala Gorico z 1:0, nato pa v polfinalu še dravograjске Štrumfe z istim rezultatom in se tako nepričakovano uvrstila v finale. Ekipa Zvezdaš je v polfinalni tekmi s 4:2 premagala eno najboljših ljubljanskih ekip v malem nogometu, Novi šaljivci—Tegula s 4:2.

V srečanju za tretje mesto so Štrumfi premagali Nove šaljivce s

4:1, gledalci, ki se jih je zbralo v Rdeči dvorani preko 1500, pa so videli zanimivo finalno tekmo med Zvezdašem in Rdečo vrtnico. V rednem času se je srečanje končalo 2:2, v podaljških pa so bili srečnejši lanski zmagovalci in zmagali s 5:2.

Za ekipo Zvezdaš so igrali: Stankovič, Žinik, Koren, Savič, Pečnik, Marincek, B. Bevc, S. Bevc in Skrbnik.

Za Rdečo vrtnico pa: Cvetkovič, Kikič, Djurič, Stjepanovič, Matijević, Pajević, Tubič, Milkovič in Martin.

Zadetke so dosegli: Marinček 4 in Pečnik 1 za Zvezdaš in Matijević ter Djurič za Rdečo vrtnico.

Na ženskem delu turnirja so sodelovale igralke Šoštanja, Term (Topolšica), Škal, Doliča, ŽRK Velenje, Pik Slovenske gorice. Najboljše nogometno znanje so pokazala dekleta iz Slovenskih goric, ki so v tekmah od 1. do 3. mesta premagale ŽRK Velenje z 2:1 in Dolič z 2:0. ŽRK Velenje pa Dolič z 2:0.

Vrstni red: 1. Pik, 2. ŽRK Velenje, 3. Dolič, 4. Škale, 5. Terme Topolšice, 6. Šoštanj.

Za najboljšega igralca turnirja so razglasili Gluhoviča (Štrumfi), najboljši vratar Cvetkovič (Rdeča vrtnica), najlepši gol je dosegel Koren (Zvezdaš), najbolj športno so igrali Novi šaljivci, največ zadetkov (11) pa sta dosegla Šimič (Klateži) in Marinček (Zvezdaš).

Pri dekletih pa je bila najboljša strelka Britovškova (Škale). Petkrat je premagala nasprotno vratarko.



Ekipa Rdeče vrtnice



Tudi dekleta znajo »brcati«

Izvršni svet

Vso pozornost obravnavi planskih dokumentov

Obravnavi planskih dokumentov za naslednje srednjeročno obdobje namenjujejo člani izvršnega sveta skupščine občine Velenje zares veliko pozornosti. Prizadevajo si, da bi bili ti dokumenti zares dobro pri-

pravljani in da bi bili osnova za naš nadaljnji razvoj. Predvsem namenjujejo veliko skrbni usklajevanju potreb z dejanskimi možnostmi, saj se zavedajo, da združenega dela v naslednjih letih ne bomo smeli obremenjevati bolj kot doslej, programi samoupravnih interesnih skupnosti pa so tako obsežni, da bi bilo to nujno. Torej bo

treba v programih opredeliti zares tiste najbolj pereče zadeve, vsa ostala vprašanja pa preložiti na kasnejši čas.

O srednjeročnih planskih dokumentih, ki so v javni obravnavi ter o osnutku resolucije, so govorili tudi na včerajšnji, 41. seji izvršnega sveta. Več o tem pa v naslednji številki.

